Walt Disney's

DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

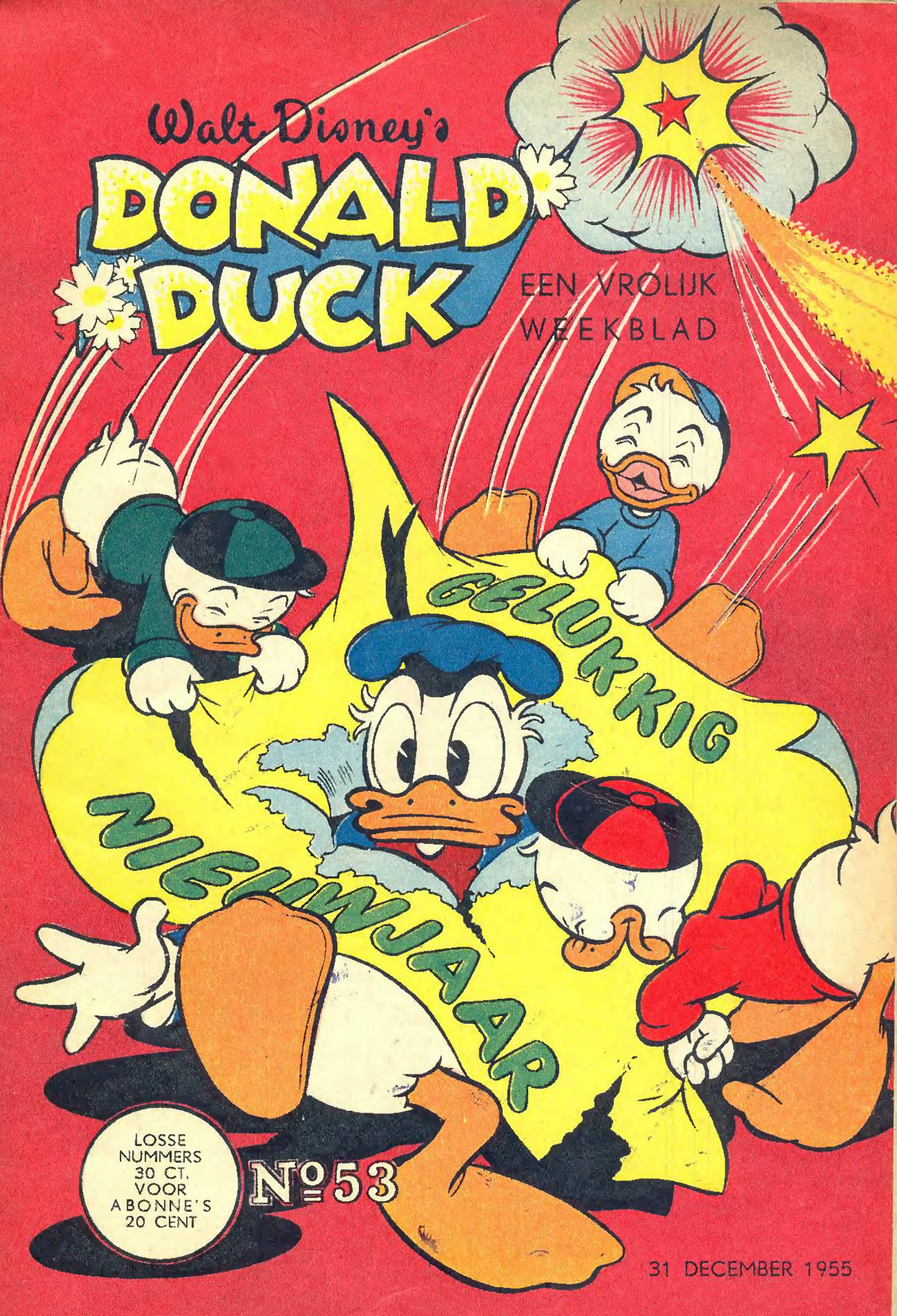
GELUKKIG
NIEUWJAAR

LOSSE NUMMERS 30 CT.
VOOR ABONNE'S 20 CENT

No 53

31 DECEMBER 1955

HIER SPREEKT DONALD DUCK

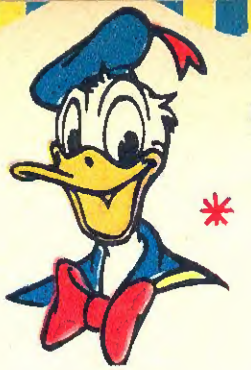

* * * * * * * * * *

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

„Wij vinden Nieuwjaar een heerlijk feest," zeiden de drie Neefjes toen ik ze een dezer dagen tegenkwam.
„Hoezo?" vroeg ik verwonderd.
„Wel, dan zijn wij weer een jaartje ouder. Wij willen niet altijd Neefjes blijven. Wij willen zo gauw mogelijk grote, volle Neven worden!"
Toen heb ik gemeend het vrolijke drietal een wijze les te moeten geven. „Jongens, jullie hebben het mis," zei ik, „je wordt met Nieuwjaar heus niet opeens ouder. Wat er op de kalender voor 'n jaar of voor 'n dag staat, doet er heus niet toe. De mensen hebben met elkaar afgesproken, dat twaalf maanden een jaar heten, maar ze hadden even goed kunnen zeggen, dat zes maanden of bijvoorbeeld vier en twintig maanden samen een jaar vormen. Dan zouden jullie dus meer jaren tellen of minder al naar gelang het aantal maanden in een jaar. Ik zeg maar zo, dat je precies zo oud bent als je je voelt. Neem mij bijvoorbeeld. Volgens de kalender ben ik misschien een eerwaardige grijsaard, maar in mijn hart ben ik nog net zo jong als jullie. Ik wil maar zeggen, dat je werkelijk niet een jaar ouder wordt als er 1 januari op het kalender-blaadje staat."
„Wij vinden U reusachtig geleerd, oom Donald," zeiden de Neefjes, „maar wij vinden het toch fijn, dat er een nieuw jaartje gaat beginnen. En daarom wensen wij U gelukkig Nieuwjaar."
Eerlijk gezegd voelde ik mezelf wel een beetje mal, toen ik merkte dat mijn wijsheid zo weinig indruk op de Neefjes had gemaakt, maar ik heb hun toch maar toegewenst wat ik jullie ook wens: Gelukkig Nieuwjaar!

DONALD

OOM DONALDS *BRIEVENBUS*

Ik kan wel merken, dat jullie vakantie hebben, zeg! Ik kon mijn bureau vanmorgen gewoon niet meer zien door alle brieven die er op lagen. Hartelijk bedankt daarvoor, jongens en meisjes! Voor de nieuwelingen, die mijn adres nog niet weten, schrijf ik het hier even op: „Donald Duck", Postbus 792, A'dam. Links bovenaan op de enveloppe moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus. Ik wens jullie vast een gelukkig Nieuwjaar en tot schrijfs, allemaal!

BENNY OLIJMULDER, ROTTERDAM. Hoe gaat het met je, Benny? Vind je dit niet echt een „Donald Duck" om een paar nachten onder je kussen te leggen? Doe je veel groeten aan de jongens van je zaal? Dag Benny, beterschap hoor!

CORRIE VAN EERDEN, HAARLEM. Ik ben blij, dat je de moed nog niet opgeeft, Corrie! Stuur je oplossingen maar rustig in. Je schrijft dat je een wit met bruine vlekken hebt, die uit je hand eet. Is dat soms een konijntje?

NELLIE ZWIRS, BREEZAND. Ik vind het fijn, dat Jantje, Corrie en jij me voortaan trouw zullen gaan schrijven, Nellie. Help jij moeder vaak met het verzorgen van Ceesje?

KEES VAN DER LAAN, ROTTERDAM. Een kris is een soort dolk met een gegolfd lemmet. Sommige krissen zijn met edelstenen versierd en hebben een gouden gevest. Het is dus géén soort knots! Ben je nu een beetje wijzer, Kees?

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG

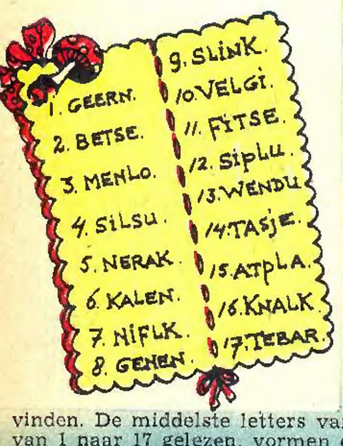
1. GEERN.
2. BETSE.
3. MENLO.
4. SILSU.
5. NERAK.
6. KALEN.
7. NIFLK.
8. GEHEN.
9. SLINK.
10. VELGI.
11. FITSE.
12. SIPLU.
13. WENDU.
14. TASJE.
15. ATPLA.
16. KNALK.
17. TEBAR.

1. neerslag uit de lucht, 2. dier, 3. heeft wieken, 4. hierin worden schepen geschut, 5. treffen, 6. soort stof, 7. ferm, 8. getal onder de 10, 9. tegengestelde van rechts, 10. insect, 11. rijwiel, 12. vlokje stof, 13. ergens tegen aan drukken, 14. wollen garen, 15. afbeelding, 16. geluid, 17. hoofddeksel.
Door de letters van elk woord, dat op 't plaatje staat, in een andere volgorde te plaatsen, kun je de gevraagde woorden vinden. De middelste letters van de nieuwe woorden, van 1 naar 17 gelezen, vormen een voor deze tijd van het jaar bekende wens. Schrijf deze wens op een briefkaart en stuur hem vóór 5 januari aan „Donald Duck.., Postbus 792, A'dam. Schrijf links bovenaan op de kaart: Oplossing nr. 53. Veel succes allemaal!

Eerste prijs: Een prima fototoestel. Kodak zes -20 Brownie. Model E. winkelwaarde f 28.-; tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, merk Osmia, winkelwaarde f 16.50: Derde tot en met vijftiende prijs: een fraai vulpotlood.

OPLETTEN ALLEMAAL!

Hier volgen de namen van de winnaars en winnaressen, die met hun goede oplossing van de prijsvraag in nummer 47 een prijs hebben gewonnen:

Eerste prijs, een fototoestel: Anneke Wolf, **Hattem.**
Tweede prijs, vulpen: Meindert Bruinsma, **Loosduinen.**

Derde tot en met vijftiende prijs, een vulpotlood: Jan Jeger, **Stadskanaal**; Arie Koortens, **Schoorl**; Annie Kempers, **Groenlo**; Henk v. Vondel, **Valthermond**; Cobie Algera, **Delft**; H. Blömer, **Bredevoort**; J. Eijk, **Aalsmeer**; Elly Engel, **Uithoorn**; Rita Swarte, **Noordwijk aan zee**; Piet v. d. Hooft, **Veere**; Liesbeth Morriën, **Laren**; S. Bosma, **Elburg**; Hanneke Westmaas, **Almelo.**

De oplossing van de prijsvraag in nummer 51 luidt: **Wie zijn neus schendt, schendt zijn aangezicht.**

DONALD DUCK *Een vrolijk weekblad*

Uitgave van „Margriet", Weekblad voor Moeder en Kind. Adres: Huidekoperstraat 70, Amsterdam. Telef. 36500. Postgiro 119131. Abonnementsprijs voor Nederland 20 cent per week of f 2.60 per kwartaal. Losse nummers 30 cent. Voor België 40 fr. per kwartaal. Adres voor België: De Geïllustreerde Pers N.V., Grote Steenweg 660, Berchem-Antwerpen. Betalingen per posrmandaat of P.C.R. 86491. Voor Indonesië, Nieuw Guinea, de Nederlandse Antillen en Suriname f 2.60 per kwartaal; voor alle overige landen f 3.50 per kwartaal. ● *Copyright 1955 Walt Disney. Productions „De Geïllustreerde Pers N.V." Alle rechten voorbehouden.*

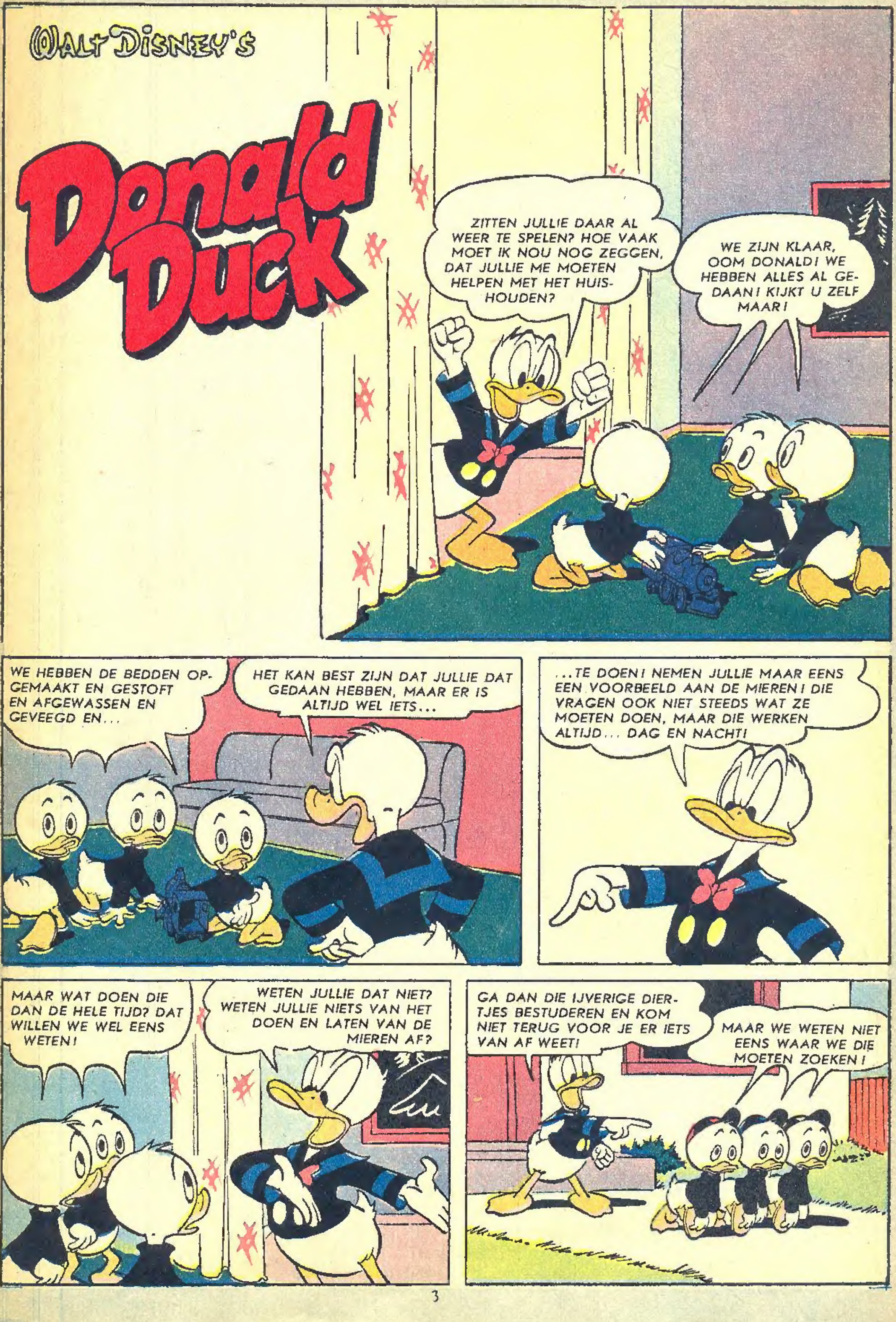
WALT DISNEY'S
Donald Duck
ZITTEN JULLIE DAAR AL WEER TE SPELEN? HOE VAAK MOET IK NOU NOG ZEGGEN, DAT JULLIE ME MOETEN HELPEN MET HET HUISHOUDEN?
WE ZIJN KLAAR, OOM DONALD! WE HEBBEN ALLES AL GEDAAN! KIJKT U ZELF MAAR!
WE HEBBEN DE BEDDEN OPGEMAAKT EN GESTOFT EN AFGEWASSEN EN GEVEEGD EN...
HET KAN BEST ZIJN DAT JULLIE DAT GEDAAN HEBBEN, MAAR ER IS ALTIJD WEL IETS...
...TE DOEN! NEMEN JULLIE MAAR EENS EEN VOORBEELD AAN DE MIEREN! DIE VRAGEN OOK NIET STEEDS WAT ZE MOETEN DOEN, MAAR DIE WERKEN ALTIJD... DAG EN NACHT!
MAAR WAT DOEN DIE DAN DE HELE TIJD? DAT WILLEN WE WEL EENS WETEN!
WETEN JULLIE DAT NIET? WETEN JULLIE NIETS VAN HET DOEN EN LATEN VAN DE MIEREN AF?
GA DAN DIE IJVERIGE DIERTJES BESTUDEREN EN KOM NIET TERUG VOOR JE ER IETS VAN AF WEET!
MAAR WE WETEN NIET EENS WAAR WE DIE MOETEN ZOEKEN!

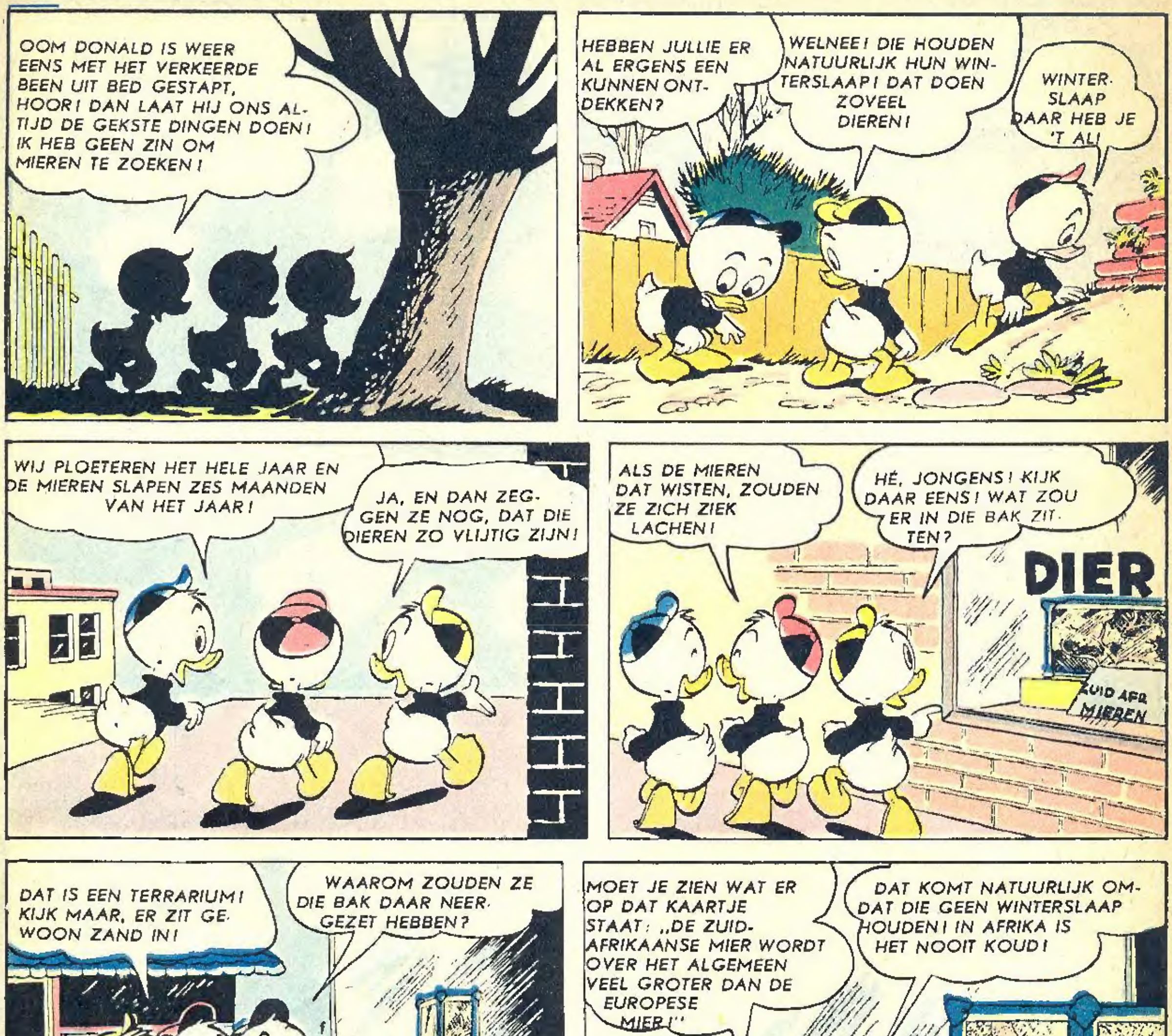
OOM DONALD IS WEER EENS MET HET VERKEERDE BEEN UIT BED GESTAPT, HOOR! DAN LAAT HIJ ONS ALTIJD DE GEKSTE DINGEN DOEN! IK HEB GEEN ZIN OM MIEREN TE ZOEKEN!
HEBBEN JULLIE ER AL ERGENS EEN KUNNEN ONTDEKKEN?
WELNEE! DIE HOUDEN NATUURLIJK HUN WINTERSLAAP! DAT DOEN ZOVEEL DIEREN!
WINTERSLAAP DAAR HEB JE 'T AL!
WIJ PLOETEREN HET HELE JAAR EN DE MIEREN SLAPEN ZES MAANDEN VAN HET JAAR!
JA, EN DAN ZEGGEN ZE NOG, DAT DIE DIEREN ZO VLIJTIG ZIJN!
ALS DE MIEREN DAT WISTEN, ZOUDEN ZE ZICH ZIEK LACHEN!
HÉ, JONGENS! KIJK DAAR EENS! WAT ZOU ER IN DIE BAK ZITTEN?
DIER
ZUID AFR MIEREN
DAT IS EEN TERRARIUM! KIJK MAAR, ER ZIT GEWOON ZAND IN!
WAAROM ZOUDEN ZE DIE BAK DAAR NEERGEZET HEBBEN?
MOET JE ZIEN WAT ER OP DAT KAARTJE STAAT: „DE ZUID-AFRIKAANSE MIER WORDT OVER HET ALGEMEEN VEEL GROTER DAN DE EUROPESE MIER!''
DAT KOMT NATUURLIJK OMDAT DIE GEEN WINTERSLAAP HOUDEN! IN AFRIKA IS HET NOOIT KOUD!
IK VIND HET ECHT LEUK OM DIT TE WETEN! IK ZOU ER BEST NOG MEER VAN WILLEN WETEN!
ZEG, ZULLEN WE DIE BAK KOPEN EN DIE MIEREN MEE NAAR HUIS NEMEN?
JA, DAT DOEN WE! KOM MEE!
LATER...
EN ALS OOM DONALD ONS WEER VRAAGT WAAROM WE NIETS UITVOEREN, DAN ZEGGEN WE GEWOON DAT WE HET LEVEN VAN DE MIEREN AAN HET BESTUDEREN ZIJN!
HAI HAI WAT EEN MOP!

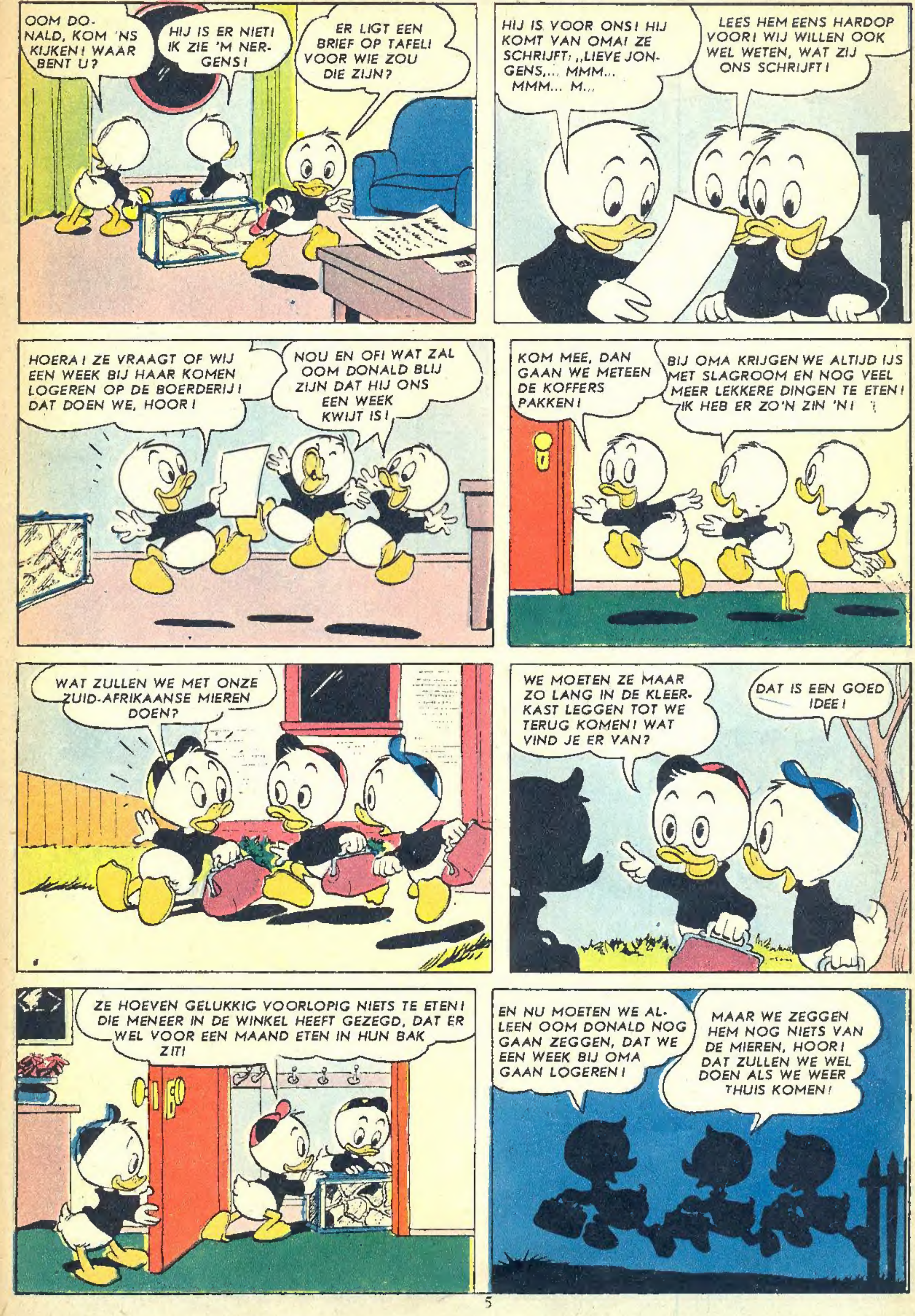
OOM DONALD, KOM 'NS KIJKEN! WAAR BENT U?
HIJ IS ER NIET! IK ZIE 'M NERGENS!
ER LIGT EEN BRIEF OP TAFEL! VOOR WIE ZOU DIE ZIJN?
HIJ IS VOOR ONS! HIJ KOMT VAN OMA! ZE SCHRIJFT: „LIEVE JONGENS,... MMM... MMM... M...
LEES HEM EENS HARDOP VOOR! WIJ WILLEN OOK WEL WETEN, WAT ZIJ ONS SCHRIJFT!
HOERA! ZE VRAAGT OF WIJ EEN WEEK BIJ HAAR KOMEN LOGEREN OP DE BOERDERIJ! DAT DOEN WE, HOOR!
NOU EN OF! WAT ZAL OOM DONALD BLIJ ZIJN DAT HIJ ONS EEN WEEK KWIJT IS!
KOM MEE, DAN GAAN WE METEEN DE KOFFERS PAKKEN!
BIJ OMA KRIJGEN WE ALTIJD IJS MET SLAGROOM EN NOG VEEL MEER LEKKERE DINGEN TE ETEN! IK HEB ER ZO'N ZIN 'N!
WAT ZULLEN WE MET ONZE ZUID-AFRIKAANSE MIEREN DOEN?
WE MOETEN ZE MAAR ZO LANG IN DE KLEERKAST LEGGEN TOT WE TERUG KOMEN! WAT VIND JE ER VAN?
DAT IS EEN GOED IDEE!
ZE HOEVEN GELUKKIG VOORLOPIG NIETS TE ETEN! DIE MENEER IN DE WINKEL HEEFT GEZEGD, DAT ER WEL VOOR EEN MAAND ETEN IN HUN BAK ZIT!
EN NU MOETEN WE ALLEEN OOM DONALD NOG GAAN ZEGGEN, DAT WE EEN WEEK BIJ OMA GAAN LOGEREN!
MAAR WE ZEGGEN HEM NOG NIETS VAN DE MIEREN, HOOR! DAT ZULLEN WE WEL DOEN ALS WE WEER THUIS KOMEN!

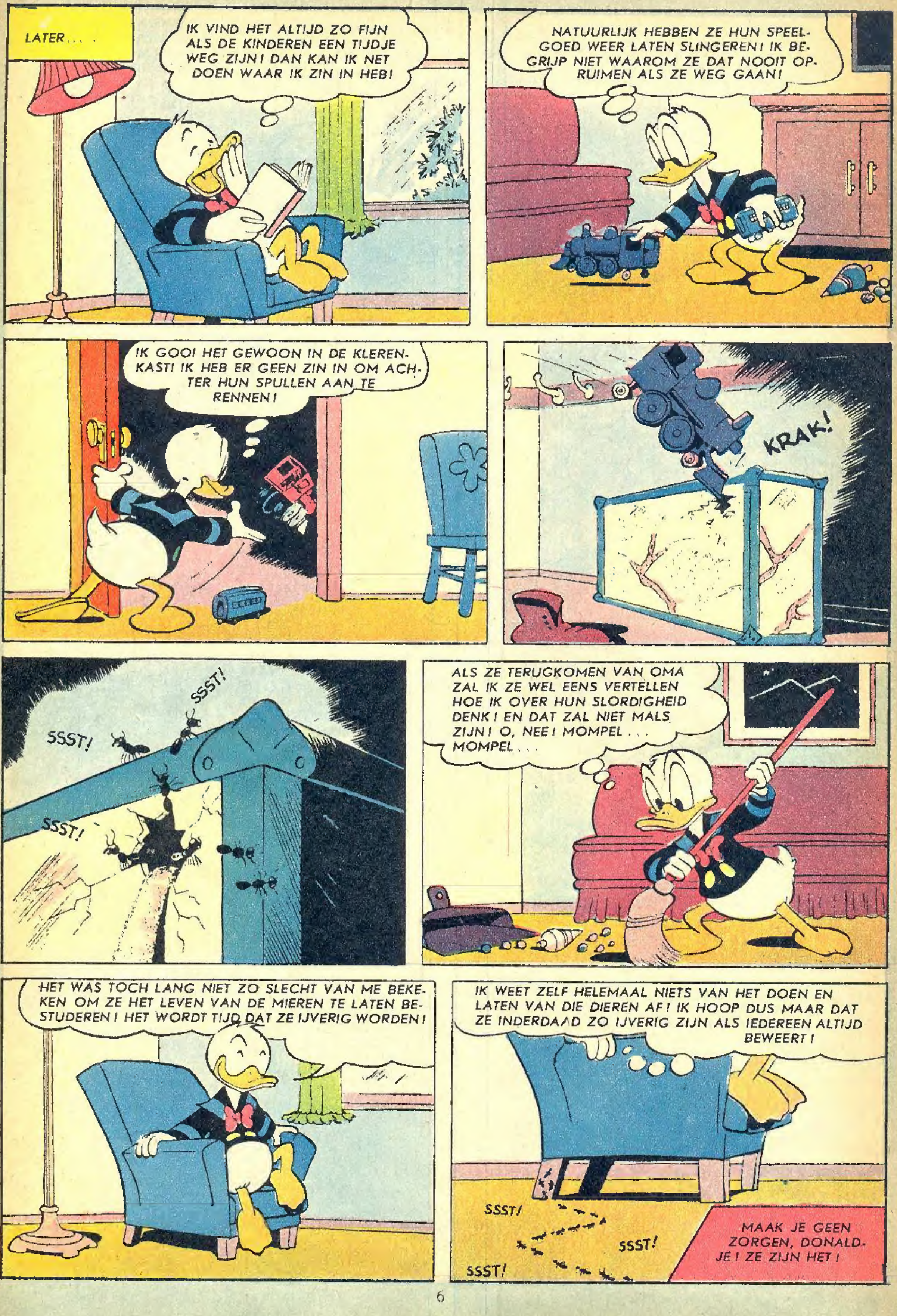
LATER. . . .
IK VIND HET ALTIJD ZO FIJN ALS DE KINDEREN EEN TIJDJE WEG ZIJN! DAN KAN IK NET DOEN WAAR IK ZIN IN HEB!
NATUURLIJK HEBBEN ZE HUN SPEELGOED WEER LATEN SLINGEREN! IK BEGRIJP NIET WAAROM ZE DAT NOOIT OPRUIMEN ALS ZE WEG GAAN!
IK GOOI HET GEWOON IN DE KLERENKAST! IK HEB ER GEEN ZIN IN OM ACHTER HUN SPULLEN AAN TE RENNEN!
KRAK!
SSST!
SSST!
SSST!
ALS ZE TERUGKOMEN VAN OMA ZAL IK ZE WEL EENS VERTELLEN HOE IK OVER HUN SLORDIGHEID DENK! EN DAT ZAL NIET MALS ZIJN! O, NEE! MOMPEL . . . MOMPEL . . .
HET WAS TOCH LANG NIET ZO SLECHT VAN ME BEKEKEN OM ZE HET LEVEN VAN DE MIEREN TE LATEN BESTUDEREN! HET WORDT TIJD DAT ZE IJVERIG WORDEN!
IK WEET ZELF HELEMAAL NIETS VAN HET DOEN EN LATEN VAN DIE DIEREN AF! IK HOOP DUS MAAR DAT ZE INDERDAAD ZO IJVERIG ZIJN ALS IEDEREEN ALTIJD BEWEERT!
SSST!
SSST!
SSST!
MAAK JE GEEN ZORGEN, DONALDJE! ZE ZIJN HET!

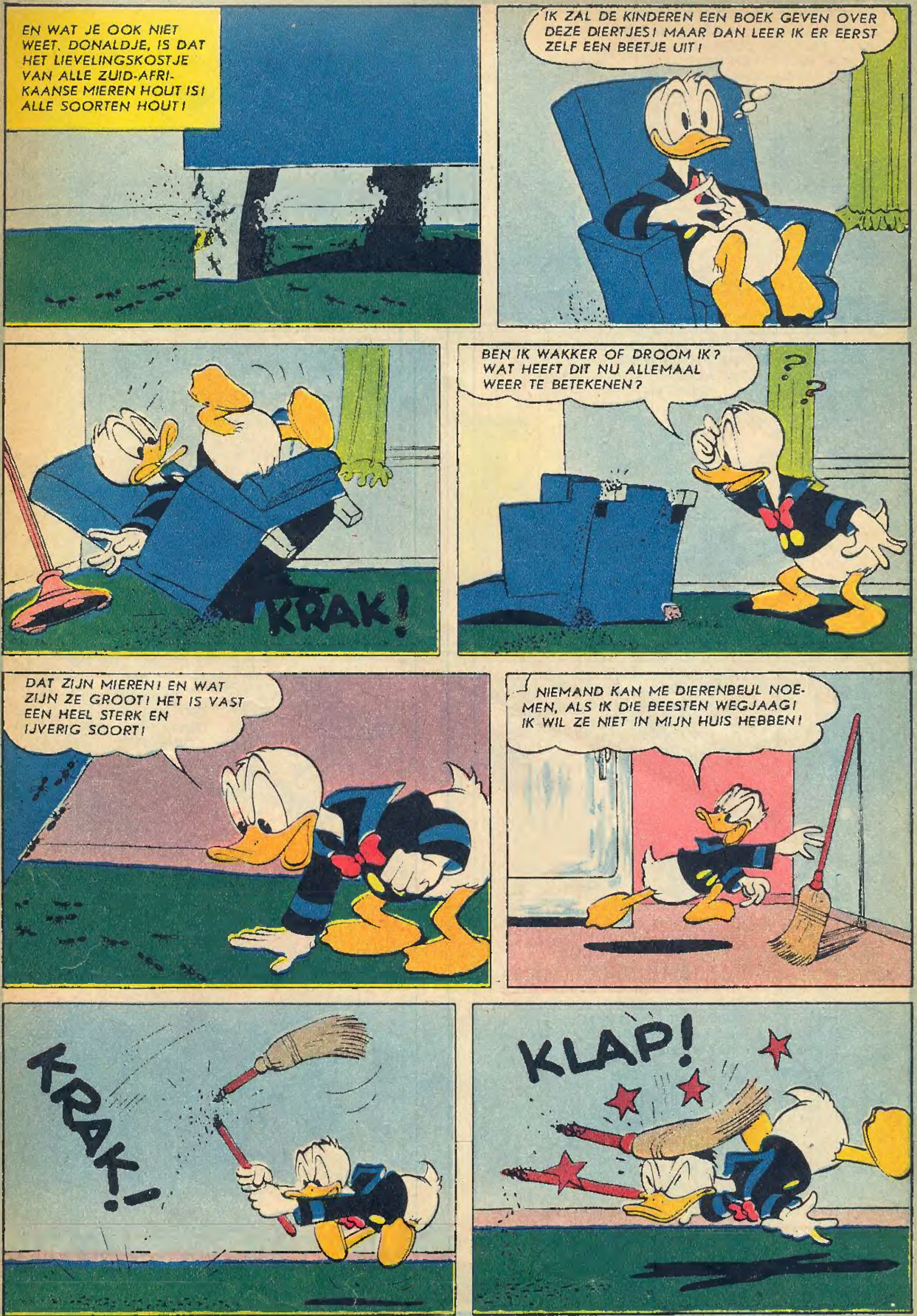
EN WAT JE OOK NIET WEET, DONALDJE, IS DAT HET LIEVELINGSKOSTJE VAN ALLE ZUID-AFRIKAANSE MIEREN HOUT IS! ALLE SOORTEN HOUT!
IK ZAL DE KINDEREN EEN BOEK GEVEN OVER DEZE DIERTJES! MAAR DAN LEER IK ER EERST ZELF EEN BEETJE UIT!
KRAK!
BEN IK WAKKER OF DROOM IK? WAT HEEFT DIT NU ALLEMAAL WEER TE BETEKENEN?
DAT ZIJN MIEREN! EN WAT ZIJN ZE GROOT! HET IS VAST EEN HEEL STERK EN IJVERIG SOORT!
NIEMAND KAN ME DIERENBEUL NOEMEN, ALS IK DIE BEESTEN WEGJAAG! IK WIL ZE NIET IN MIJN HUIS HEBBEN!
KRAK!
KLAP!

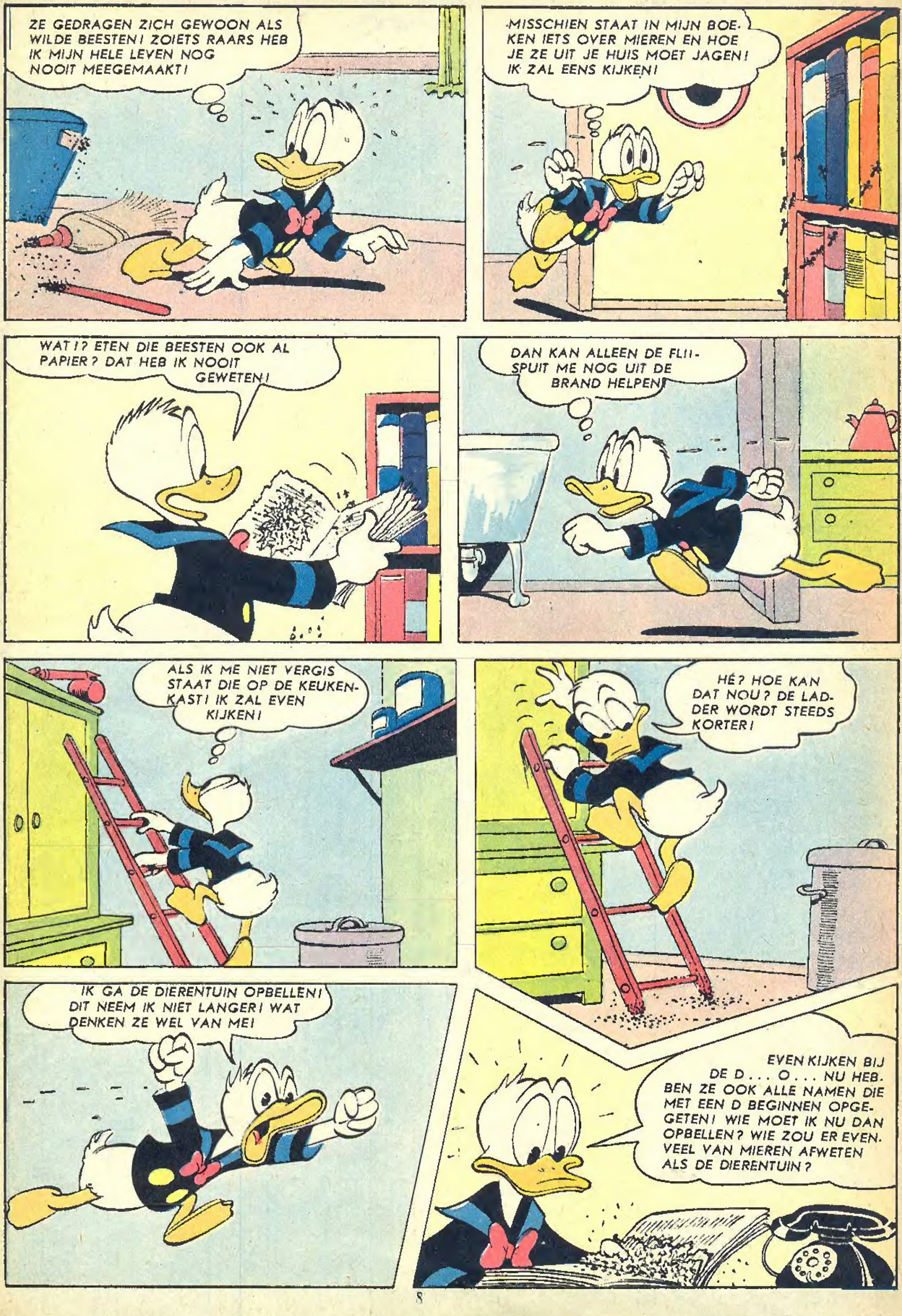
ZE GEDRAGEN ZICH GEWOON ALS WILDE BEESTEN! ZOIETS RAARS HEB IK MIJN HELE LEVEN NOG NOOIT MEEGEMAAKT!
MISSCHIEN STAAT IN MIJN BOEKEN IETS OVER MIEREN EN HOE JE ZE UIT JE HUIS MOET JAGEN! IK ZAL EENS KIJKEN!
WAT!? ETEN DIE BEESTEN OOK AL PAPIER? DAT HEB IK NOOIT GEWETEN!
DAN KAN ALLEEN DE FLIISPUIT ME NOG UIT DE BRAND HELPEN!
ALS IK ME NIET VERGIS STAAT DIE OP DE KEUKENKAST! IK ZAL EVEN KIJKEN!
HÉ? HOE KAN DAT NOU? DE LADDER WORDT STEEDS KORTER!
IK GA DE DIERENTUIN OPBELLEN! DIT NEEM IK NIET LANGER! WAT DENKEN ZE WEL VAN ME!
EVEN KIJKEN BIJ DE D . . . O . . . NU HEBBEN ZE OOK ALLE NAMEN DIE MET EEN D BEGINNEN OPGEGETEN! WIE MOET IK NU DAN OPBELLEN? WIE ZOU ER EVEN VEEL VAN MIEREN AFWETEN ALS DE DIERENTUIN?

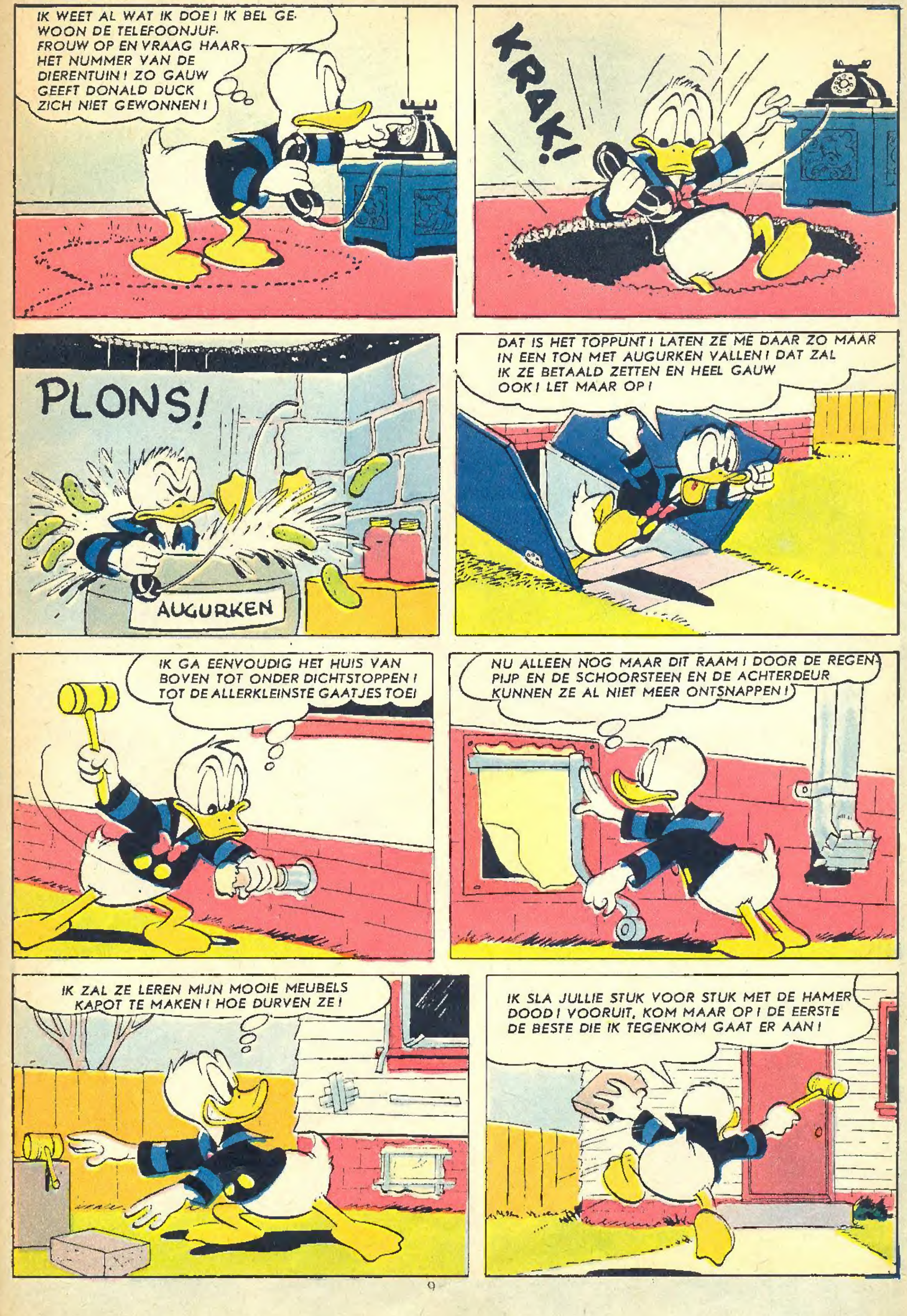
IK WEET AL WAT IK DOE! IK BEL GEWOON DE TELEFOONJUFFROUW OP EN VRAAG HAAR HET NUMMER VAN DE DIERENTUIN! ZO GAUW GEEFT DONALD DUCK ZICH NIET GEWONNEN!
KRAK!
PLONS!
AUGURKEN
DAT IS HET TOPPUNT! LATEN ZE ME DAAR ZO MAAR IN EEN TON MET AUGURKEN VALLEN! DAT ZAL IK ZE BETAALD ZETTEN EN HEEL GAUW OOK! LET MAAR OP!
IK GA EENVOUDIG HET HUIS VAN BOVEN TOT ONDER DICHTSTOPPEN! TOT DE ALLERKLEINSTE GAATJES TOE!
NU ALLEEN NOG MAAR DIT RAAM! DOOR DE REGENPIJP EN DE SCHOORSTEEN EN DE ACHTERDEUR KUNNEN ZE AL NIET MEER ONTSNAPPEN!
IK ZAL ZE LEREN MIJN MOOIE MEUBELS KAPOT TE MAKEN! HOE DURVEN ZE!
IK SLA JULLIE STUK VOOR STUK MET DE HAMER DOOD! VOORUIT, KOM MAAR OP! DE EERSTE DE BESTE DIE IK TEGENKOM GAAT ER AAN!

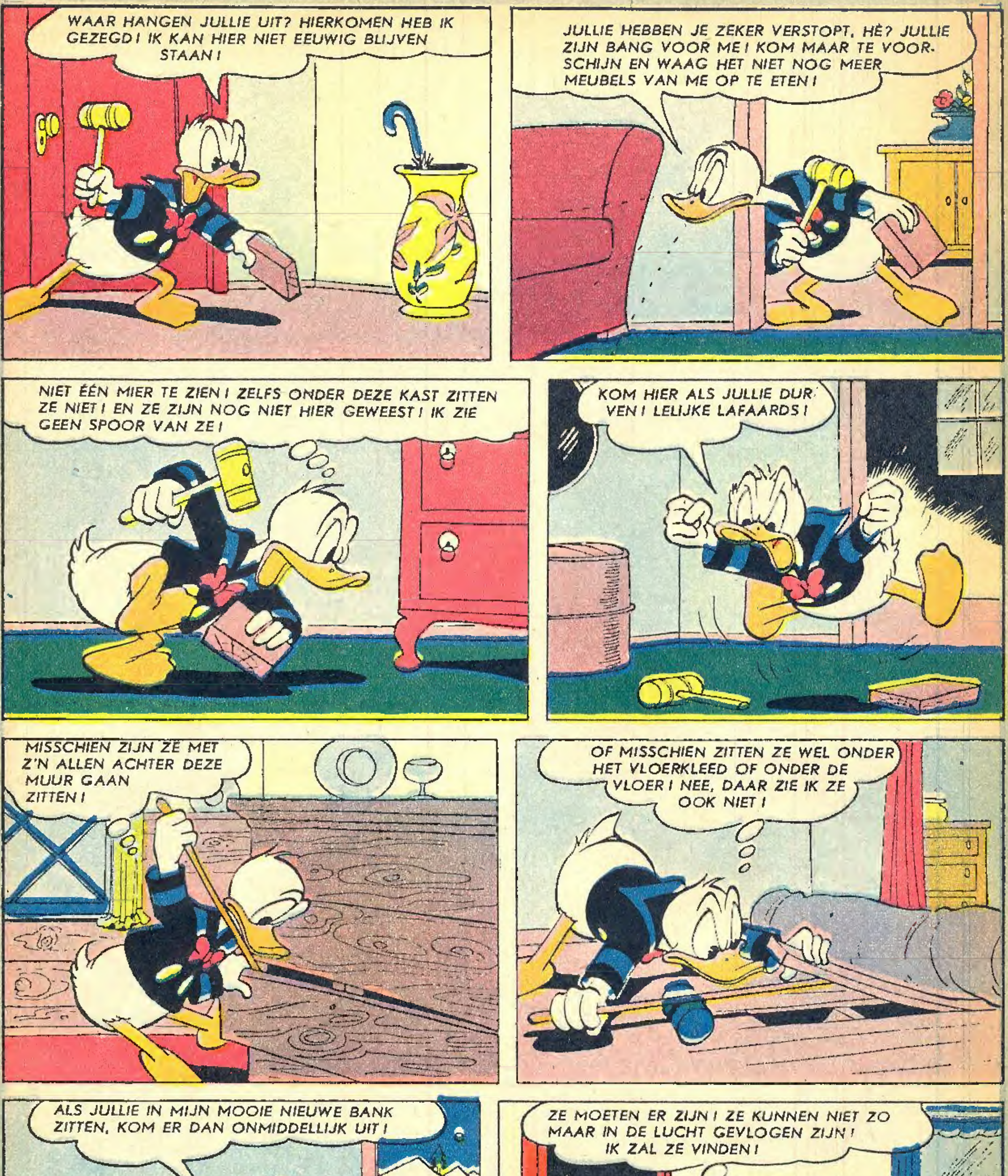
WAAR HANGEN JULLIE UIT? HIERKOMEN HEB IK GEZEGD! IK KAN HIER NIET EEUWIG BLIJVEN STAAN!
JULLIE HEBBEN JE ZEKER VERSTOPT, HÈ? JULLIE ZIJN BANG VOOR ME! KOM MAAR TE VOORSCHIJN EN WAAG HET NIET NOG MEER MEUBELS VAN ME OP TE ETEN!
NIET ÉÉN MIER TE ZIEN! ZELFS ONDER DEZE KAST ZITTEN ZE NIET! EN ZE ZIJN NOG NIET HIER GEWEEST! IK ZIE GEEN SPOOR VAN ZE!
KOM HIER ALS JULLIE DURVEN! LELIJKE LAFAARDS!
MISSCHIEN ZIJN ZE MET Z'N ALLEN ACHTER DEZE MUUR GAAN ZITTEN!
OF MISSCHIEN ZITTEN ZE WEL ONDER HET VLOERKLEED OF ONDER DE VLOER! NEE, DAAR ZIE IK ZE OOK NIET!
ALS JULLIE IN MIJN MOOIE NIEUWE BANK ZITTEN, KOM ER DAN ONMIDDELLIJK UIT!
ZE MOETEN ER ZIJN! ZE KUNNEN NIET ZO MAAR IN DE LUCHT GEVLOGEN ZIJN! IK ZAL ZE VINDEN!

Vervolg blz. 15

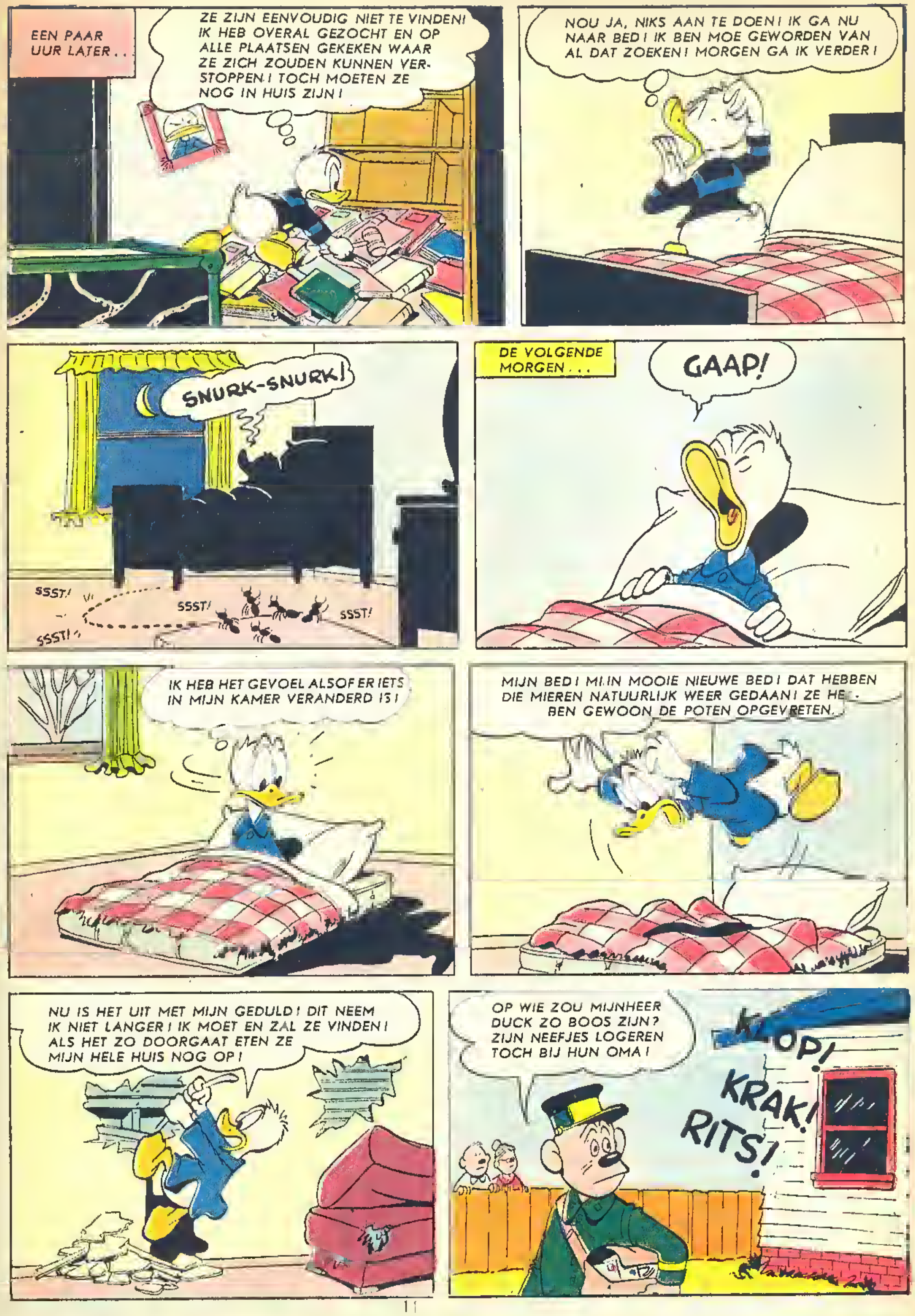
EEN PAAR UUR LATER . .
ZE ZIJN EENVOUDIG NIET TE VINDEN! IK HEB OVERAL GEZOCHT EN OP ALLE PLAATSEN GEKEKEN WAAR ZE ZICH ZOUDEN KUNNEN VERSTOPPEN! TOCH MOETEN ZE NOG IN HUIS ZIJN!
NOU JA, NIKS AAN TE DOEN! IK GA NU NAAR BED! IK BEN MOE GEWORDEN VAN AL DAT ZOEKEN! MORGEN GA IK VERDER!
SNURK-SNURK!
SSST!
SSST!
SSST!
SSST!
DE VOLGENDE MORGEN . . .
GAAP!
IK HEB HET GEVOEL ALSOF ER IETS IN MIJN KAMER VERANDERD IS!
MIJN BED! MIJN MOOIE NIEUWE BED! DAT HEBBEN DIE MIEREN NATUURLIJK WEER GEDAAN! ZE HEBBEN GEWOON DE POTEN OPGEVRETEN.
NU IS HET UIT MET MIJN GEDULD! DIT NEEM IK NIET LANGER! IK MOET EN ZAL ZE VINDEN! ALS HET ZO DOORGAAT ETEN ZE MIJN HELE HUIS NOG OP!
OP WIE ZOU MIJNHEER DUCK ZO BOOS ZIJN? ZIJN NEEFJES LOGEREN TOCH BIJ HUN OMA!
KLOP!
KRAK!
RITS!

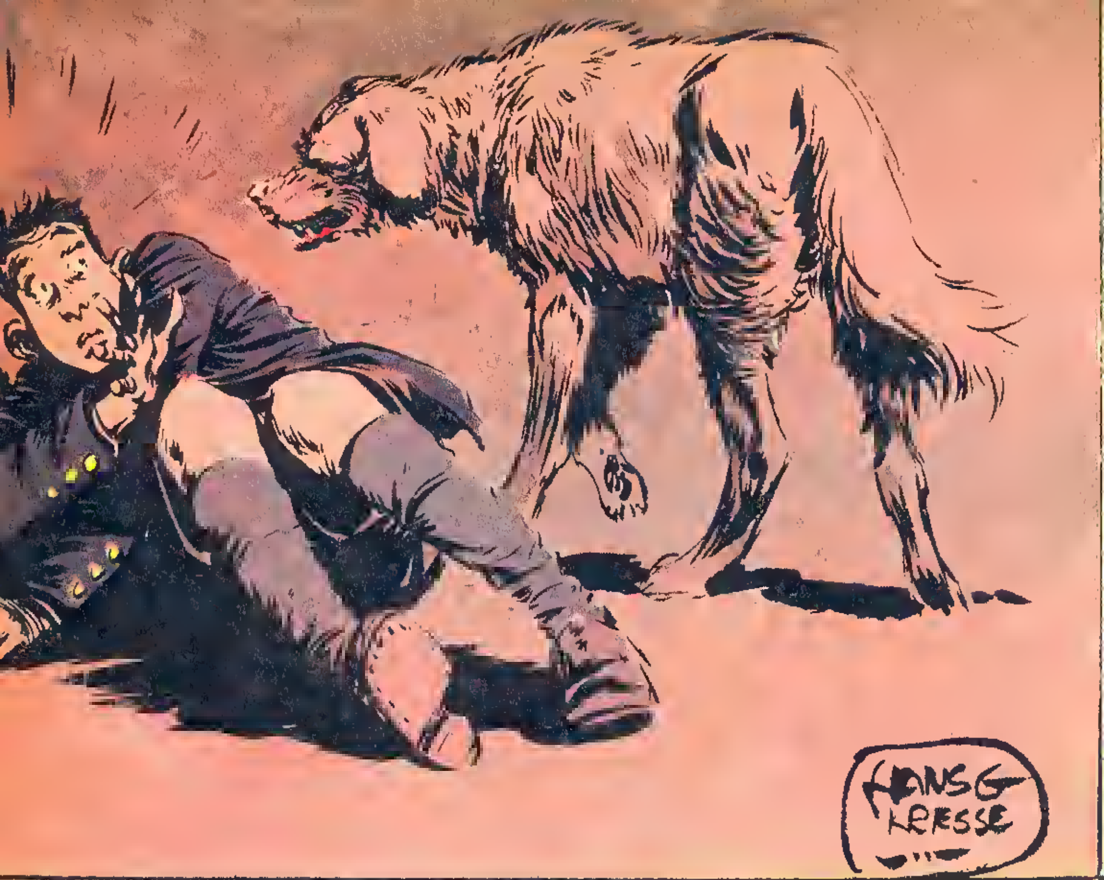

GEORGINA, een meisje, is zo jongensachtig, dat zij door iedereen George wordt genoemd. In de grote vakantie komen haar neven Juul en Dick en haar nichtje Anneke bij haar op Kirrin-hoeve logeren. George's moeder wordt onverwacht naar het ziekenhuis gebracht en haar vader gaat ook mee. De kinderen blijven achter met de zure huishoudster juffrouw Stok. Om aan de plagerijen van juffrouw Stok te ontkomen, vluchten zij naar Kirrin-eiland, dat het eigendom van George is. Daar vinden zij een zwarte koffer en zij denken meteen aan smokkelaars. Een paar dagen later verschijnt juffrouw Stok ook op het eiland, samen met haar man en zoontje Eduard. Eduard wordt gevangen genomen door de vier kinderen en in hun geheime schuilplaats gebracht. Daar vertelt hij, dat zijn ouders die avond „De Zwerver" verwachten . . . .

„Ja," zei George, „ik geloof, dat je gelijk hebt, Juul! „De Zwerver" is vast een boot, die hier vanavond iets zal afgeven! We moeten zorgen, dat we er bij zijn!" De kinderen brachten in de grot een rustige, eigenlijk wat saaie middag door, behalve Anneke, die weer heel wat had te redderen in haar huishoudentje! Ze legde de dekens, die Juul en Dick uit de ingestorte kamer hadden gehaald, over de hei-bedden en de kleedjes, die daar eerst op lagen, kregen nu een plaatsje op de vloer. De grot zag er werkelijk heel gezellig uit, toen zij klaar was. Eduard mocht niet naar buiten en Tim bleef aldoor vlak bij hem. De jongen sliep bijna aan één stuk door en hij klaagde er over, dat „die koeien en al die andere dieren" hem gisteravond zo bang hadden gemaakt, dat hij die nacht geen oog had dichtgedaan. De anderen bespraken fluisterend hun plannen. Zij spraken af, dat ze de hele nacht de wacht zouden houden boven op de rots, telkens met z'n tweeën. Kwam „De Zwerver" dan echt opdagen, dan zouden ze wel verder zien. De zon ging onder. Boven de zee was het al gauw pikdonker. Eduard snurkte zachtjes na een goed maaltje van sardientjes, brood, abrikozen uit blik en gecondenseerde melk. Anneke en Dick klommen naar boven voor de eerste wacht. Toen was het ongeveer half elf. Om half een klommen Juul en George langs het knopentouw naar boven om hen af te lossen. Er was nog niets gebeurd en ze hadden slaap gekregen van het lange wachten. Ze gingen naar beneden, kropen in hun heerlijke bedden en vielen in slaap. Eduard lag rustig te slapen in zijn hoek, op het heide-bed, dat ze voor hem hadden gemaakt, en Tim hield vlak bij hem de wacht. Juul en George keken uit over zee, maar ze konden niets van een schip ontdekken. Het was doodstil en de maan was opgekomen, zodat het niet erg donker was. Een poos hadden ze zonder veel te praten, bij elkaar gezeten, toen ze opeens gedempte stemmen hoorden en schaduwachtige gedaanten zagen op de klippen beneden hen. Juul ging naar de rand van de rots en keek naar omlaag. „Juffrouw Stok en meneer Stok!" fluisterde hij. „Ze gaan zeker weer naar het wrak. Zouden ze niet in angst zitten over Eduard? Rare mensen zijn het toch, want we hebben ze ni eteens meer horen roepen!" Er klonk geplons van riemen en de kinderen zagen een boot over het water gaan. Tegelijkertijd gaf George Juul een harde stomp en wees naar zee. Ver weg scheen een lichtje en toen ze heel goed keken, zagen ze de vage omtrek van een schip. Op dat ogenblik verdween de maan achter een wolk en een poos zagen ze niets meer. Ademloos blezen zij turen. Wat dat flauw zichtbare schip in de verte „De Zwerver"? Of zou de eigenaar er van „De Zwerver" heten? Waren vannacht de smokkelaars ècht aan de gang? „Kijk, daar komt nog een roeiboot aan," zei George. „Die komt vast van het schip op zee! Vlug, de maan is er net weer — nu kun je 'm zien! Hij vaart naar het wrak. Dat is zeker de plek van samenkomst!" Weer ver-

de vijf gaan er vandoor

EEN SPANNEND VERVOLGVERHAAL DOOR ENID BLYTON

dween de maan achter een wolk — echt vervelend! — en bleef dit keer zo lang weg, dat de kinderen ongeduldig werden. Eindelijk kwam hij weer tevoorschijn en verlichtte het water. „Kijk, allebei de boten gaan weg van 't wrak!" zei Juul opgewonden. „Ik denk, dat de smokkelwaar nu overgedragen is. Zie je, één boot gaat terug naar het schip en de andere, die van meneer Stok, komt hier naar toe! Zogauw ze aanleggen, sluipen wij achter ze aan om te kijken waar ze de spullen verbergen!"

Na een tijdje kwam de boot van meneer Stok bij de kust en even konden de kinderen weer niets zien. Maar eindelijk ontdekten ze de beide mensen, die in de richting van het kasteel liepen. Vader Stok droeg iets, dat op een heel groot pak leek. Of juffrouw Stok iets droeg, konden ze niet zien. Juul en George slopen voorzichtig over de helde tot aan het oude muurtje en bleven daarachter liggen toekijken. Vader Stok liep naar de ingang van de kelders en bleef daar even staan wachten. Toen juffrouw Stok hem had ingehaald, stonden ze even samen te praten en toen verdwenen ze in de diepte.

„Kom mee," fluisterde Juul. „We weten nu, waar ze 't spul verstopt hebben. Laten we teruggaan naar de grot, dan kunnen we met de anderen overleggen, wat we nu zullen doen. Op de een of andere manier moeten we dat smokkelgoed te pakken zien te krijgen. Dan kunnen we het naar 't vasteland brengen en 't uitleveren aan de politie!" Juist had hij dit gezegd, of door de doodstille nacht weerklonk een snijdende gil. Het geluid weerkaatste tegen de rotswanden en tegen de muren van de oude ruïne en het klonk zó bang en zó vertwijfeld, dat George en Juul elkaar doodsbang vastpakten. „W-wat w-was dat?" fluisterde George. „J-juul, hoorde j-jij d-dat ook?" Ze bibberde van schrik en haar tanden klapperden op elkaar. Het was ook zo'n verschrikkelijk geluid geweest — zo wanhopig en zo verdrietig!

„Ja," zei Juul zachtjes, terwijl hij zijn arm om George's schouders sloeg, ‚dat hoorde ik ook, George! Kom vlug mee, want ik denk haast dat het Anneke is! Het klonk als het gegil van een klein meisje!"

Zonder verder op meneer of juffrouw Stok te letten, renden ze terug naar het gat en lieten zich langs het touw afglijden. Wat zou er met Anneke gebeurd zijn, dat zij zo verschrikkelijk had gegild? Maar — er was niets gebeurd met het kleine meisje! Ze lag heerlijk te slapen en ook Dick en Eduard verroerden zich niet. „Wat gek!" zei Juul. „Wie heeft er dan gegild? Anneke kan het onmogelijk geweest zijn, want als zij het in haar slaap had gedaan, dan waren de anderen er wel wakker van geworden!" George keek onrustig om zich heen. „Ik vind het maar griezelig, Juul," zei ze. „Nu wou ik haast, dat we hier niet zaten! Het klonk echt als iemand, die doodsbang was!"

Ze maakten Dick en Anneke wakker en vertelden hun, wat er was gebeurd. Anneke schrok erg toen ze hoorde van de gil, maar Dick had meer belangstelling voor de twee boten, die bij het wrak waren samengekomen om de smokkelwaar over te laden. „Laten we nou gaan kijken!" stelde hij voor, maar Juul had aar helemaal geen zin in. Hij en George waren erg geschrokken en ze wachtten liever met onderzoek tot het dag was. „Hoe kon je denken, dat ik het was, die zo schreeuwde?" vroeg Anneke aan Juul. „Klonk 't als het gillen van een meisje?" — „Ja," zei Juul langzaam. „Het kan niet anders geweest zijn dan een klein, doodsbang meisje. 't Was geen schreeuw, zoals een jongen zou geven!"

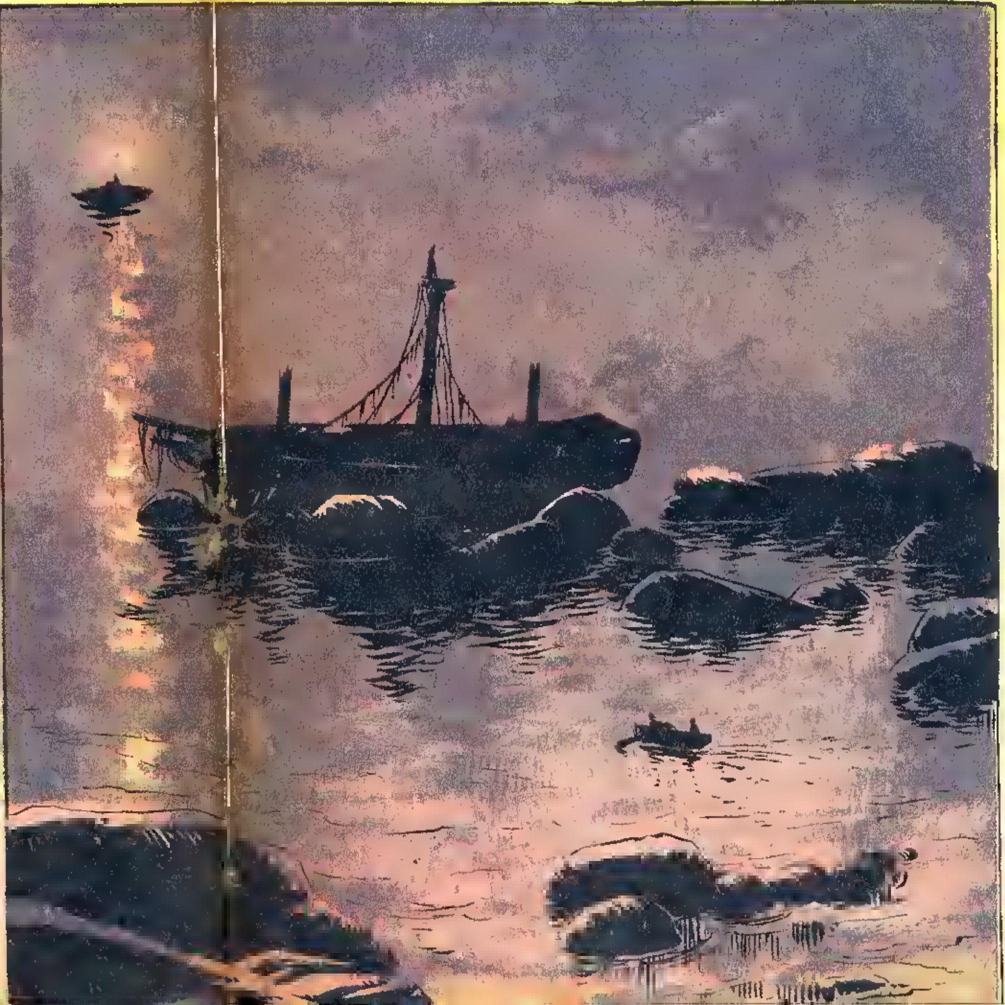

„Ik vind 't raar!" zei Anneke. Ze kroop weer in bed en George ging naast haar liggen. „Hè, Anneke," zei George uit haar humeur, „wat heb je nou allemaal in bed liggen? Al die poppen en de Teddy-beer ook al! Je bent toch nog een echte baby, hoor!" — „Nietwaar!" zei Anneke meteen. „Ik ben geen baby, maar de poppen en de beer zijn baby's. Ze zijn bang en ze voelen zich erg alleen, omdat het kleine meisje, waar ze van horen, er niet is om voor ze te zorgen! Daarom heb ik ze maar bij me genomen, zie je!" Juul staarde zijn zusje opeens aandachtig aan. „Het kleine meisje...." zei hij langzaam. „We hebben een klein meisje horen gillen.... we hebben 'n koffer gevonden vol meisjeskleren, er liggen allemaal poppen in Anneke's bed.... Zou het werkelijk?...." Hij maakte zijn zin niet af en even bleef het heel stil in de grot. Toen zei Anneke opeens opgewonden: „Ik weet 't! Die smokkelwaar is een klein meisje! Ze hebben een meisje weggepakt — en dit zijn haar poppen en haar kleren, die ook gestolen zijn! Dat meisje is nu hier op het eiland.

Jullie hebben haar horen gillen! Ze was natuurlijk bang, toen ze de kelders in moest!" Juul keek haar ernstig aan. „Dus jij denkt dat ook?" vroeg hij. „Ik wilde het niet meteen zeggen, maar ik geloof, dat je gelijk hebt! Het zijn geen smokkelaars, die gebruik maken van Kirrin-eiland, nee, het zijn kinderdieven!"

„Maar waarom zouden ze het gedaan hebben?" vroeg Anneke.

„Nou," zei Juul, „dat lees je toch wel eens! Soms worden kinderen van hele rijke mensen gestolen en die worden dan zolang verstopt, totdat hun vader en moeder een heleboel geld willen betalen. En dan wordt zo'n kind weer teruggebracht." De vier kinderen bleven even zitten denken over deze ontdekking. „En wij hebben dat arme kleine ding horen gillen, toen ze naar beneden werd gebracht," zei George eindelijk. „O, wat zijn dat toch 'n afschuwelijke mensen! Juul, we moeten haar meteen gaan verlossen!" Maar Juul schudde zijn hoofd. „Nee, zei hij, „nu niet! Dat zou erg onverstandig zijn. We moeten wachten tot morgen en dan zien, hoe we dat 't beste kunnen doen!"

Eduard was wakker geworden en deed opeens mee aan het gesprek. „Waar hebben jullie het over?" vroeg hij. „Wie bevrijden?"

„Dat gaat je niets aan!" zei Juul. „Ik hoop, dat juffrouw Stok net zo ongerust is over Eduard, als de moeder van dat kleine meisje over haar dochtertje!" fluisterde George. „Dan weet ze tenminste wat het betekent, als iemand je eigen kind weghaalt!"

Anneke was weer uit bed gekropen en liep nu naar de ingang van de grot. „Ik kan niet meer slapen," zei ze. „Ik ben klaarwakker! Hebben jullie zin in een beker chocolademelk?" Iedereen voelde daar wel wat voor, want het was kouder geworden en geen van allen hadden ze erg veel slaap. Anneke zette water op en maakte de chocolade aan. Toen het water kookte, deed ze dat erbij en een flinke scheut gecondenseerde melk. Zo was het net echte melkchocola. Eduard kreeg zijn kroes op bed en de andere vier gingen op de grond voor de grot zitten. De nacht was heel licht, want de wolken waren weggedreven en de maan scheen nog steeds. Zachtjes praatten de kinderen over alles, wat er was gebeurd, en over het kleine meisje, dat nu zo erg verdrietig moest zijn. Hoe meer Anneke er aan dacht, hoe verdrietiger ze er zelf van werd.

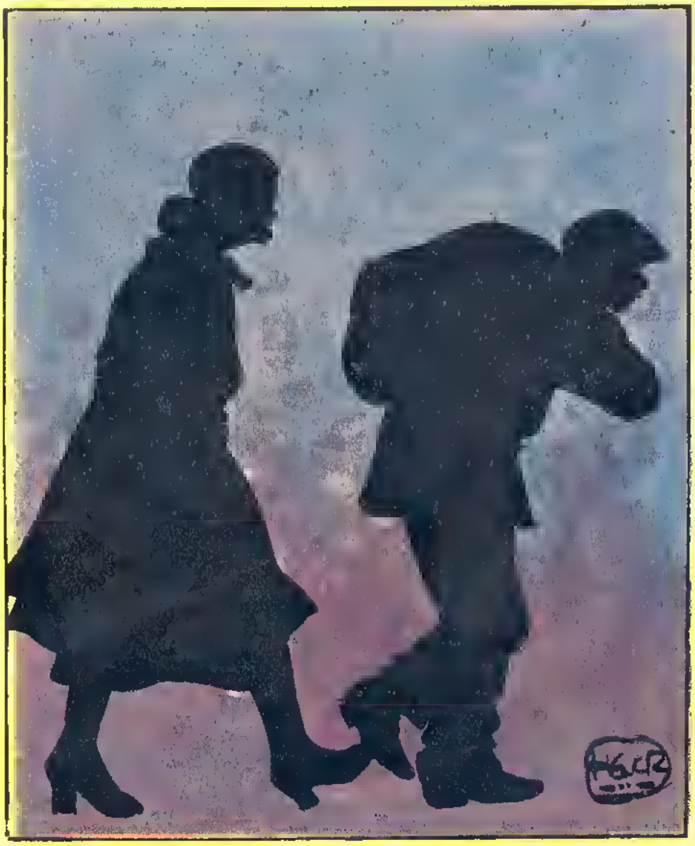

„Hè," zuchtte ze op het laatst, „ik wou, dat we er nu maar alvast wat aan konden doen! Laten we in ieder geval eens gaan kijken!" Juul begreep wel, dat zijn kleine zusje toch geen rust zou hebben en daarom drukten ze Timmie goed op het hart op Eduard te letten en klommen langs het touw naar boven. De kasteelruïne lag heel stil en donker in het maanlicht en niets bewoog er om heen. De vier kinderen liepen voorzichtig naar het oude muurtje en klommen er over heen. Even later scharrelden ze alle vier over de binnenplaats, op zoek naar bewijzen, dat er werkelijk iemand was ontvoerd. Maar er was niets te zien of te horen. Ze bleven zo veel mogelijk in de schaduw, maar toen ze na tien minuten zoeken niets hadden gevonden, spraken ze af, dat George naar de ingang van de kelders zou gaan om daar nog eens te kijken. De ingang lag midden op het plein en was helder verlicht door het maanlicht. De anderen zagen met kloppende harten, hoe George als een schaduw naar de grote stapel stenen, waar de ingang was, gleed. Als er nu iemand naar buiten kwam, was ze er zéker bij, want ze kon zich nergens achter verstoppen. „Toe nou, toe nou," fluisterde Dick zenuwachtig, net of George dat zou kunnen horen. „Pas op!" zei Anneke heel zachtjes, terwijl ze van spanning op al haar knokkels beet. Alleen Juul zei niets, maar stond doodstil te kijken. Zouden de twee mensen in de kelders al slapen? Of zou er opeens iemand uit de ingang verschijnen? Hij volgde al George's bewegingen met zijn ogen en hij zag, hoe zij zich een paar keer bukte en één keer zelfs helemaal in de opening, waar de stenen trap was, verdween. Na een paar minuten kwam George weer terug naar het groepje en stak met een trots gebaar haar hand uit. Er in lag een klein wit zakdoekje, dat met prachtige kant was afgewerkt. „Dit lag op de bovenste tree van de trap," vertelde ze. „En het is heel belangrijk! Want kijk eens, wat er in de hoek geborduurd is?"

Juul, Dick en Anneke bogen zich tegelijk over 't kleine doekje en zagen de letters „J.M.A." en aan de andere kant in de hoek: „Jennifer". — „Zie je wel," zei George, „we hebben gelijk! Er is iemand in de kerkers gebracht!" De kinderen waren echt opgetogen over deze vondst, want nu wisten ze zeker, dat er iemand op Kirrin-eiland verborgen werd gehouden. Maar ze begrepen wel, dat ze nu niet veel meer konden doen dan afwachten. Eerst moest het licht zijn, en daarna konden ze verder zien. Wie weet, wat er nog allemaal zou gebeuren voor 't kleine meisje bevrijd kon worden! „Mooi, George," zei Juul tevreden, „we zijn niet voor niks hierheen gegaan, want dit is een goed bewijs! Als er nou iets misgaat, kunnen we dit zakdoekje altijd aan de politie geven en er bij vertellen, waar we het hebben gevonden!" Hij vouwde het doekje zorgvuldig op en stak het in zijn zak. Opeens voelden ze allemaal, dat ze nu toch wel moe waren en dat ze nodig moesten gaan slapen. „Kom mee," zei Dick, „we gaan naar bed, want nu kunnen we toch niets meer doen!" Ze liepen terug naar het gat en lieten zich een voor een naar beneden glijden. Eduard sliep alweer, maar Tim waakte nog steeds. Al gauw lagen ze in bed en trokken de dekens over zich heen.

„Morgen gaat het er om spannen!" zei Juul. „Morgen gaan we ons allergrootste avontuur beleven!"

Heeft Juul gelijk en wacht er 'n nieuw avontuur, of vallen al hun mooie plannen in duigen? Volgende week horen jullie meer!

Vervolg v. blz. 10

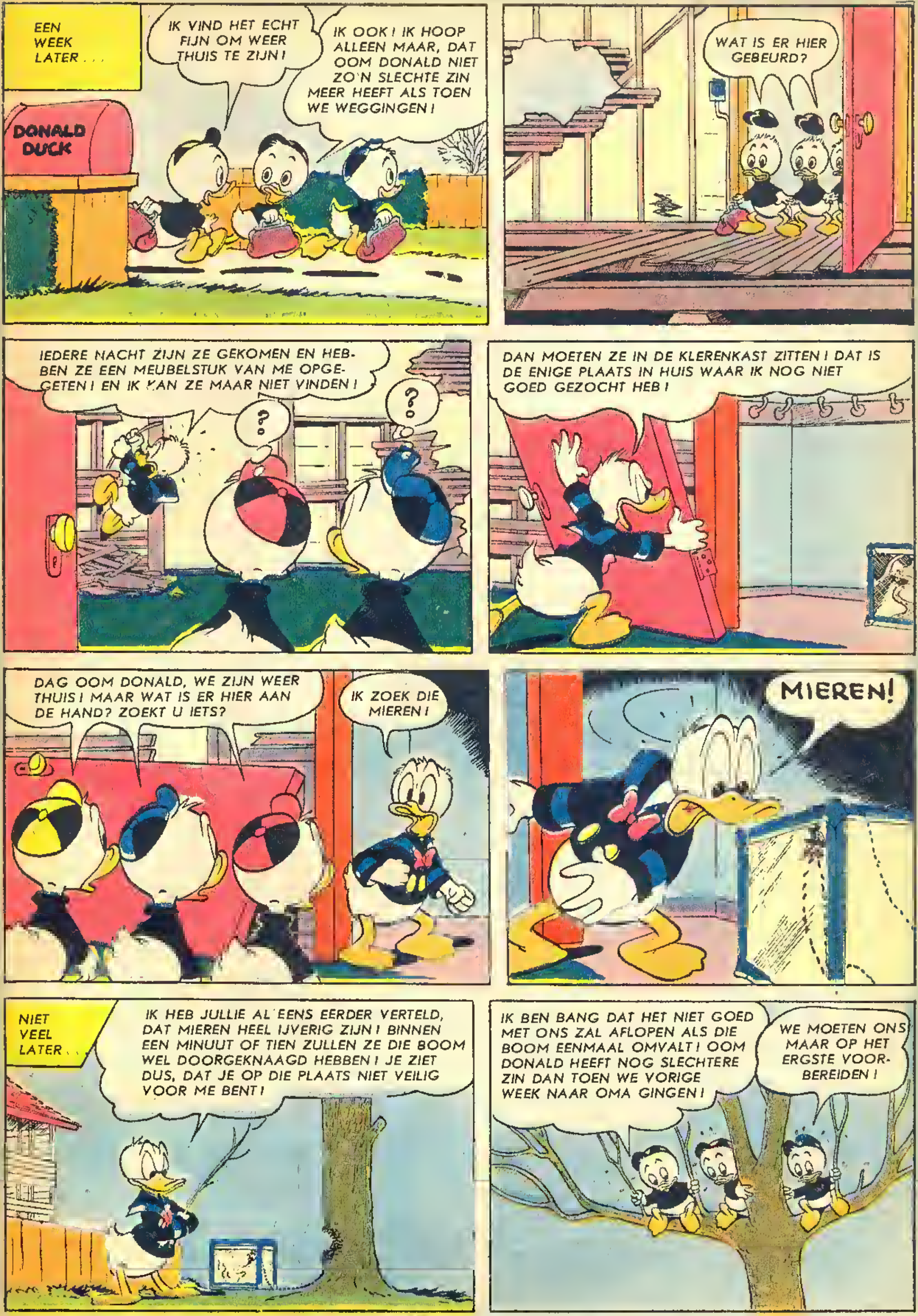
EEN WEEK LATER . . .
DONALD DUCK
IK VIND HET ECHT FIJN OM WEER THUIS TE ZIJN!
IK OOK! IK HOOP ALLEEN MAAR, DAT OOM DONALD NIET ZO'N SLECHTE ZIN MEER HEEFT ALS TOEN WE WEGGINGEN!
WAT IS ER HIER GEBEURD?
IEDERE NACHT ZIJN ZE GEKOMEN EN HEBBEN ZE EEN MEUBELSTUK VAN ME OPGEGETEN! EN IK KAN ZE MAAR NIET VINDEN!
?
?
DAN MOETEN ZE IN DE KLERENKAST ZITTEN! DAT IS DE ENIGE PLAATS IN HUIS WAAR IK NOG NIET GOED GEZOCHT HEB!
DAG OOM DONALD, WE ZIJN WEER THUIS! MAAR WAT IS ER HIER AAN DE HAND? ZOEKT U IETS?
IK ZOEK DIE MIEREN!
MIEREN!
NIET VEEL LATER . . .
IK HEB JULLIE AL EENS EERDER VERTELD, DAT MIEREN HEEL IJVERIG ZIJN! BINNEN EEN MINUUT OF TIEN ZULLEN ZE DIE BOOM WEL DOORGEKNAAGD HEBBEN! JE ZIET DUS, DAT JE OP DIE PLAATS NIET VEILIG VOOR ME BENT!
IK BEN BANG DAT HET NIET GOED MET ONS ZAL AFLOPEN ALS DIE BOOM EENMAAL OMVALT! OOM DONALD HEEFT NOG SLECHTERE ZIN DAN TOEN WE VORIGE WEEK NAAR OMA GINGEN!
WE MOETEN ONS MAAR OP HET ERGSTE VOORBEREIDEN!

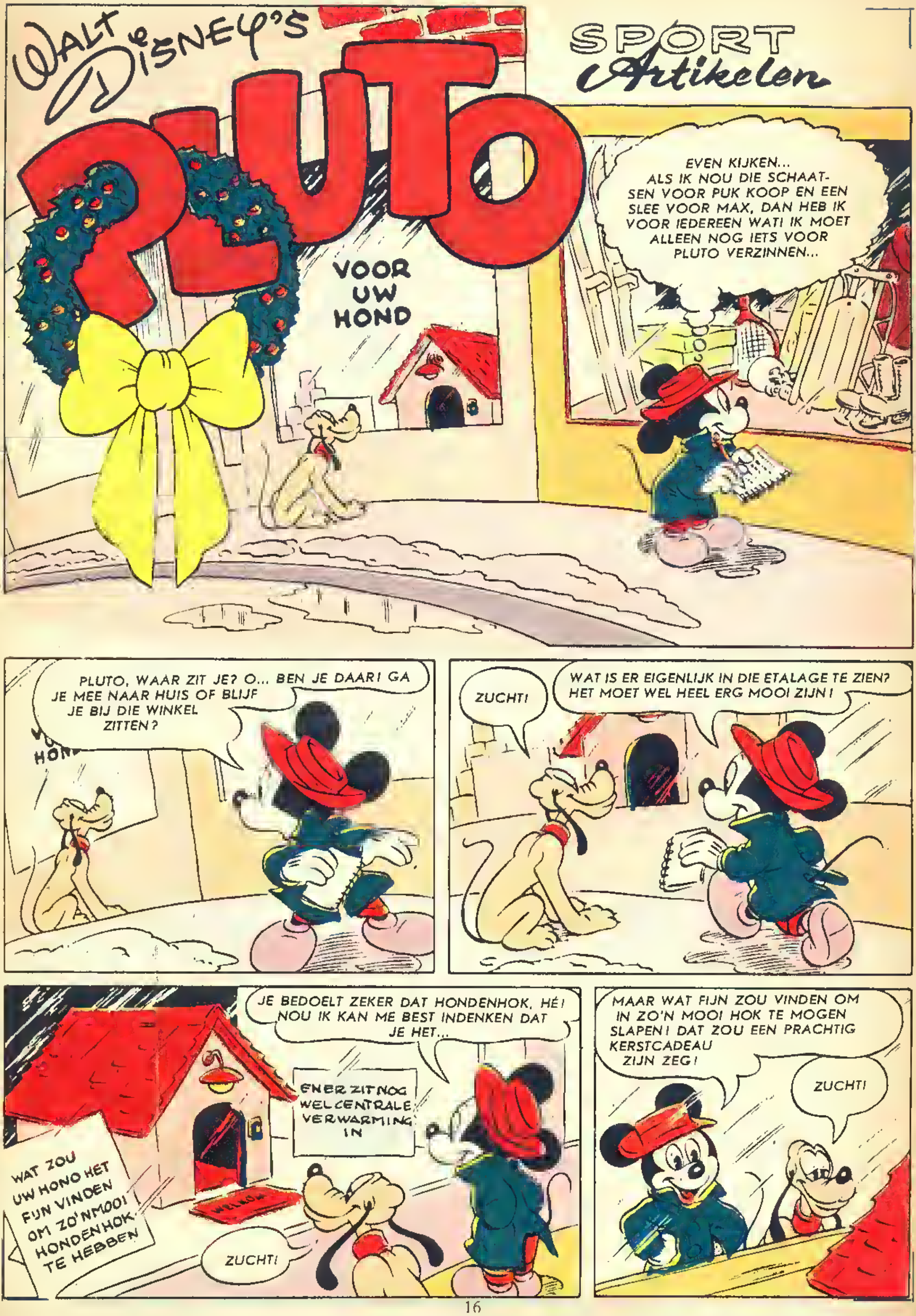
WALT DISNEY'S
PLUTO
SPORT Artikelen
VOOR UW HOND
EVEN KIJKEN... ALS IK NOU DIE SCHAATSEN VOOR PUK KOOP EN EEN SLEE VOOR MAX, DAN HEB IK VOOR IEDEREEN WAT! IK MOET ALLEEN NOG IETS VOOR PLUTO VERZINNEN...
PLUTO, WAAR ZIT JE? O... BEN JE DAAR! GA JE MEE NAAR HUIS OF BLIJF JE BIJ DIE WINKEL ZITTEN?
ZUCHT!
WAT IS ER EIGENLIJK IN DIE ETALAGE TE ZIEN? HET MOET WEL HEEL ERG MOOI ZIJN!
JE BEDOELT ZEKER DAT HONDENHOK, HÉ! NOU IK KAN ME BEST INDENKEN DAT JE HET...
EN ER ZIT NOG WEL CENTRALE VERWARMING IN
WAT ZOU UW HOND HET FIJN VINDEN OM ZO'N MOOI HONDENHOK TE HEBBEN
WELKOM
ZUCHT!
MAAR WAT FIJN ZOU VINDEN OM IN ZO'N MOOI HOK TE MOGEN SLAPEN! DAT ZOU EEN PRACHTIG KERSTCADEAU ZIJN ZEG!
ZUCHT!

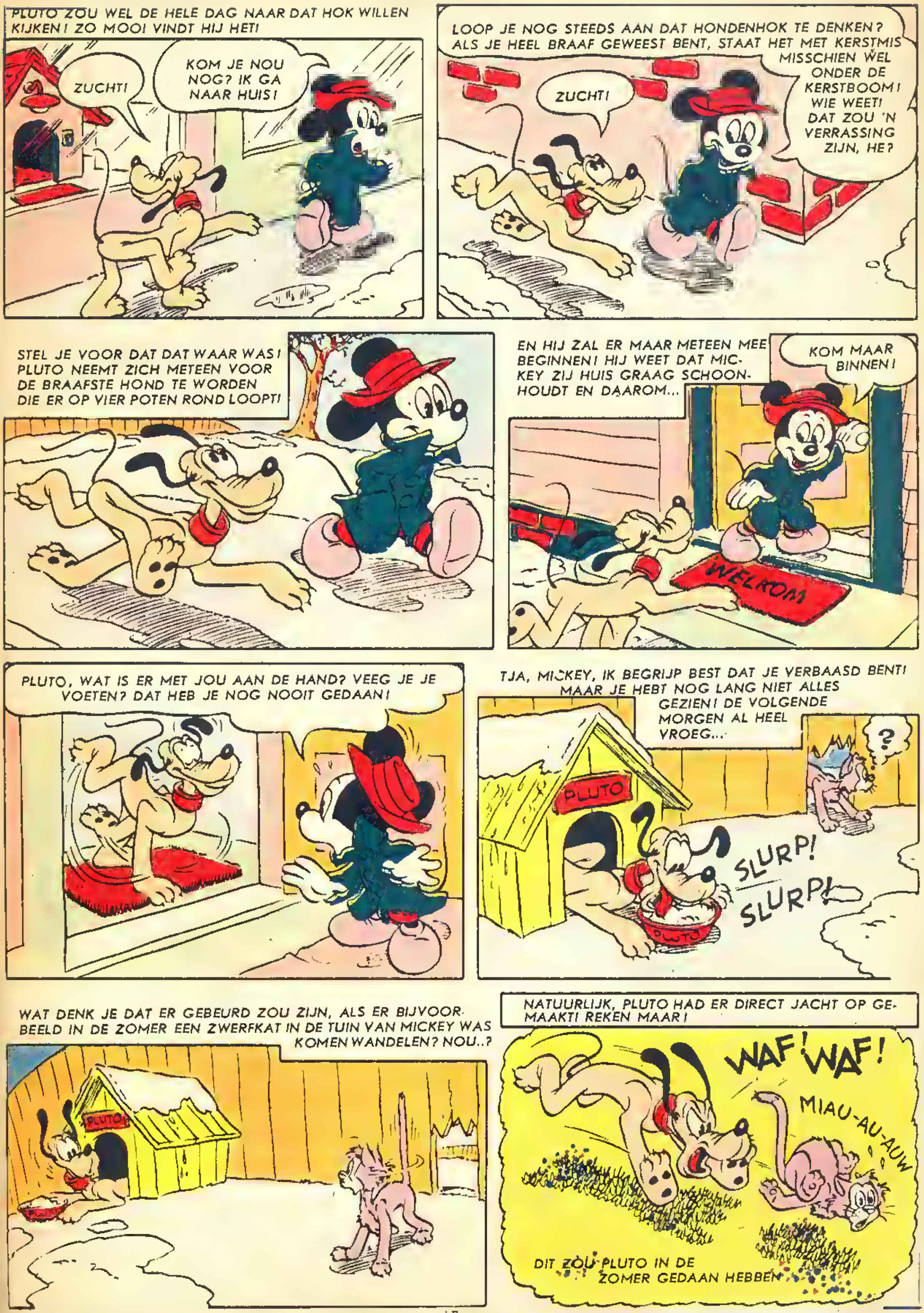
PLUTO ZOU WEL DE HELE DAG NAAR DAT HOK WILLEN KIJKEN! ZO MOOI VINDT HIJ HET!
ZUCHT!
KOM JE NOU NOG? IK GA NAAR HUIS!
LOOP JE NOG STEEDS AAN DAT HONDENHOK TE DENKEN? ALS JE HEEL BRAAF GEWEEST BENT, STAAT HET MET KERSTMIS MISSCHIEN WEL ONDER DE KERSTBOOM! WIE WEET! DAT ZOU 'N VERRASSING ZIJN, HE?
ZUCHT!
STEL JE VOOR DAT DAT WAAR WAS! PLUTO NEEMT ZICH METEEN VOOR DE BRAAFSTE HOND TE WORDEN DIE ER OP VIER POTEN ROND LOOPT!
EN HIJ ZAL ER MAAR METEEN MEE BEGINNEN! HIJ WEET DAT MICKEY ZIJ HUIS GRAAG SCHOONHOUDT EN DAAROM...
KOM MAAR BINNEN!
WELKOM
PLUTO, WAT IS ER MET JOU AAN DE HAND? VEEG JE JE VOETEN? DAT HEB JE NOG NOOIT GEDAAN!
TJA, MICKEY, IK BEGRIJP BEST DAT JE VERBAASD BENT! MAAR JE HEBT NOG LANG NIET ALLES GEZIEN! DE VOLGENDE MORGEN AL HEEL VROEG...
?
PLUTO
SLURP! SLURP!
PLUTO
WAT DENK JE DAT ER GEBEURD ZOU ZIJN, ALS ER BIJVOORBEELD IN DE ZOMER EEN ZWERFKAT IN DE TUIN VAN MICKEY WAS KOMEN WANDELEN? NOU..?
PLUTO
NATUURLIJK, PLUTO HAD ER DIRECT JACHT OP GEMAAKT! REKEN MAAR!
WAF! WAF!
MIAU-AU-AUW
DIT ZOU PLUTO IN DE ZOMER GEDAAN HEBBEN

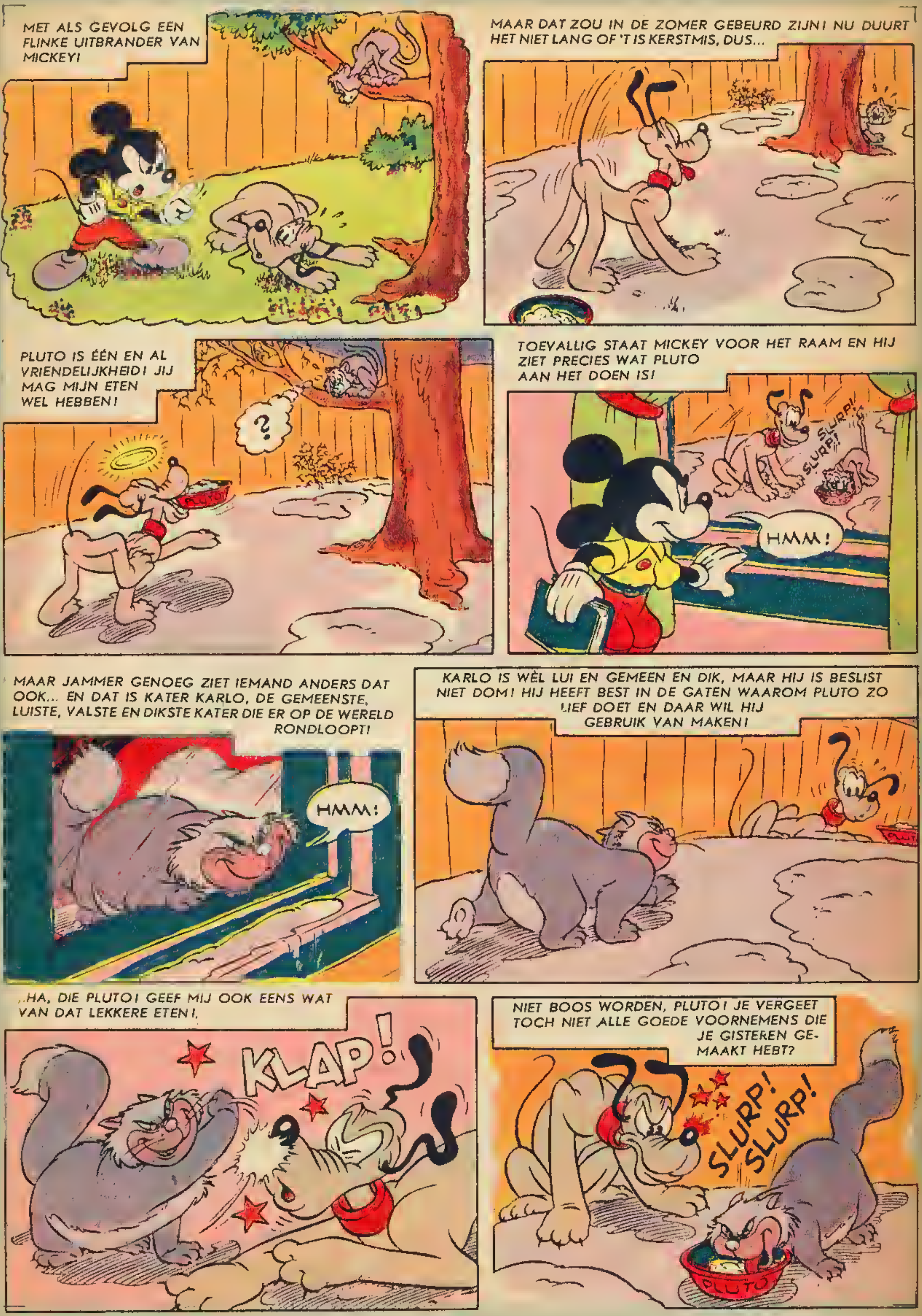
MET ALS GEVOLG EEN FLINKE UITBRANDER VAN MICKEY!
MAAR DAT ZOU IN DE ZOMER GEBEURD ZIJN! NU DUURT HET NIET LANG OF 'T IS KERSTMIS, DUS...
PLUTO IS ÉÉN EN AL VRIENDELIJKHEID! JIJ MAG MIJN ETEN WEL HEBBEN!
?
PLUTO
TOEVALLIG STAAT MICKEY VOOR HET RAAM EN HIJ ZIET PRECIES WAT PLUTO AAN HET DOEN IS!
SLURP! SLURP!
HMM!
MAAR JAMMER GENOEG ZIET IEMAND ANDERS DAT OOK... EN DAT IS KATER KARLO, DE GEMEENSTE, LUISTE, VALSTE EN DIKSTE KATER DIE ER OP DE WERELD RONDLOOPT!
HMM!
KARLO IS WÈL LUI EN GEMEEN EN DIK, MAAR HIJ IS BESLIST NIET DOM! HIJ HEEFT BEST IN DE GATEN WAAROM PLUTO ZO LIEF DOET EN DAAR WIL HIJ GEBRUIK VAN MAKEN!
PLUTO
..HA, DIE PLUTO! GEEF MIJ OOK EENS WAT VAN DAT LEKKERE ETEN!
KLAP!
NIET BOOS WORDEN, PLUTO! JE VERGEET TOCH NIET ALLE GOEDE VOORNEMENS DIE JE GISTEREN GEMAAKT HEBT?
SLURP! SLURP!
PLUTO

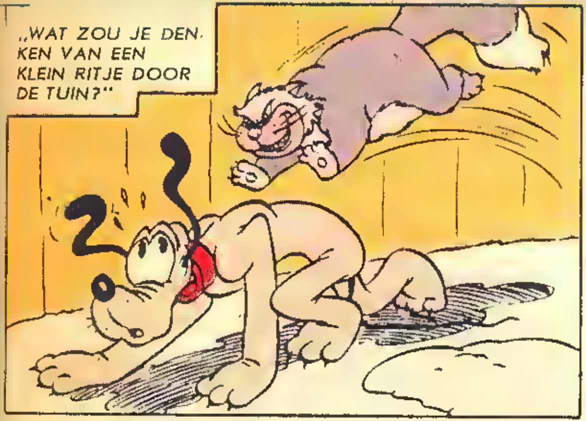

„WAT ZOU JE DENKEN VAN EEN KLEIN RITJE DOOR DE TUIN?"

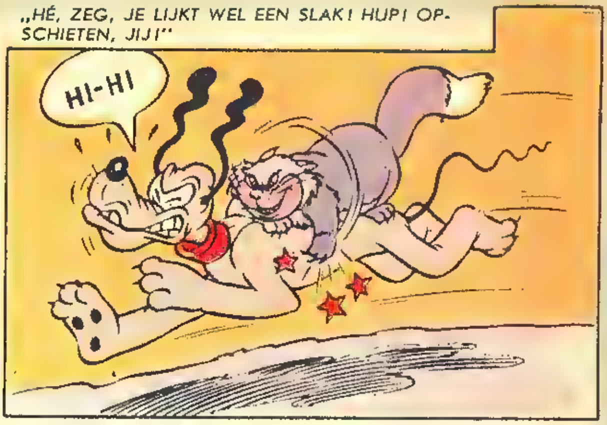

„HÉ, ZEG, JE LIJKT WEL EEN SLAK! HUP! OPSCHIETEN, JIJ!"

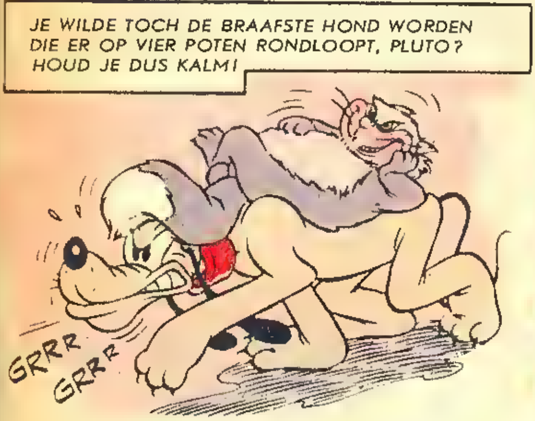

JE WILDE TOCH DE BRAAFSTE HOND WORDEN DIE ER OP VIER POTEN RONDLOOPT, PLUTO? HOUD JE DUS KALM!

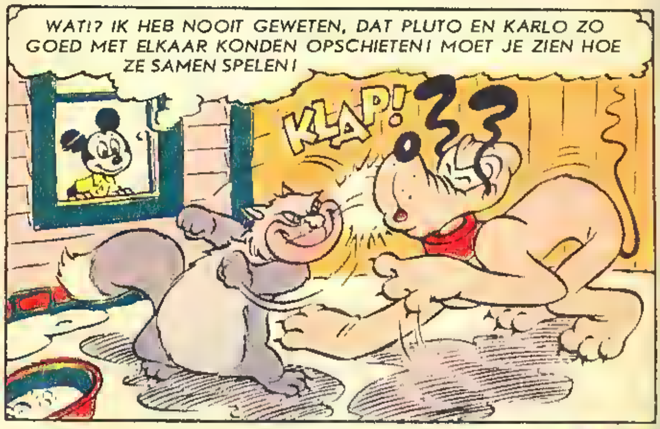

WAT!? IK HEB NOOIT GEWETEN, DAT PLUTO EN KARLO ZO GOED MET ELKAAR KONDEN OPSCHIETEN! MOET JE ZIEN HOE ZE SAMEN SPELEN!

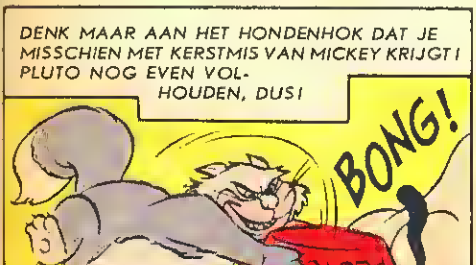

DENK MAAR AAN HET HONDENHOK DAT JE MISSCHIEN MET KERSTMIS VAN MICKEY KRIJGT! PLUTO NOG EVEN VOLHOUDEN, DUS!

MAAR...

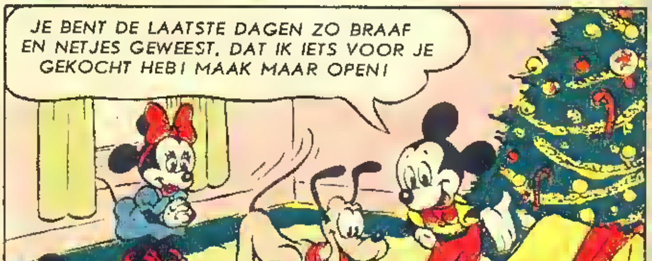

JE BENT DE LAATSTE DAGEN ZO BRAAF EN NETJES GEWEEST, DAT IK IETS VOOR JE GEKOCHT HEB! MAAK MAAR OPEN!
PLUTO

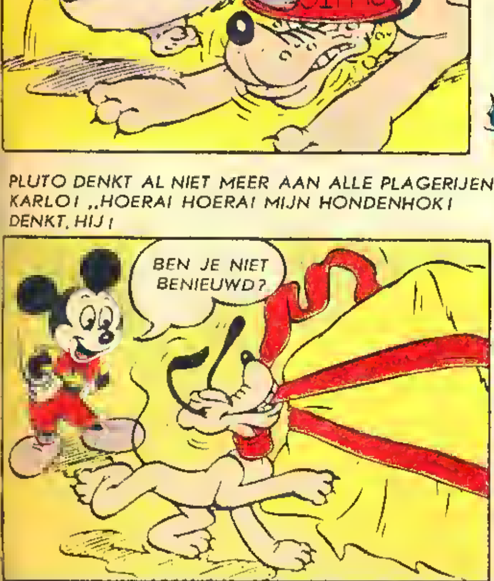

PLUTO DENKT AL NIET MEER AAN ALLE PLAGERIJEN KARLO! „HOERA! HOERA! MIJN HONDENHOK! DENKT, HIJ!

BEN JE NIET BENIEUWD?

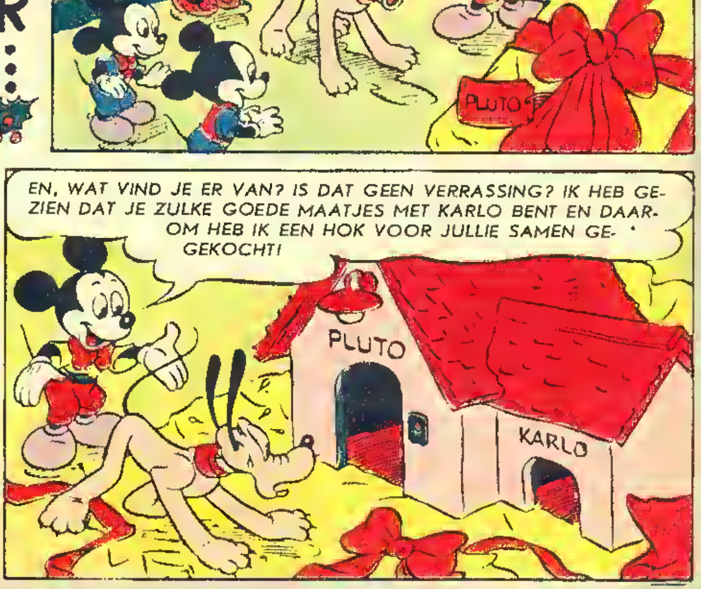

EN, WAT VIND JE ER VAN? IS DAT GEEN VERRASSING? IK HEB GEZIEN DAT JE ZULKE GOEDE MAATJES MET KARLO BENT EN DAAROM HEB IK EEN HOK VOOR JULLIE SAMEN GEKOCHT!
PLUTO
KARLO

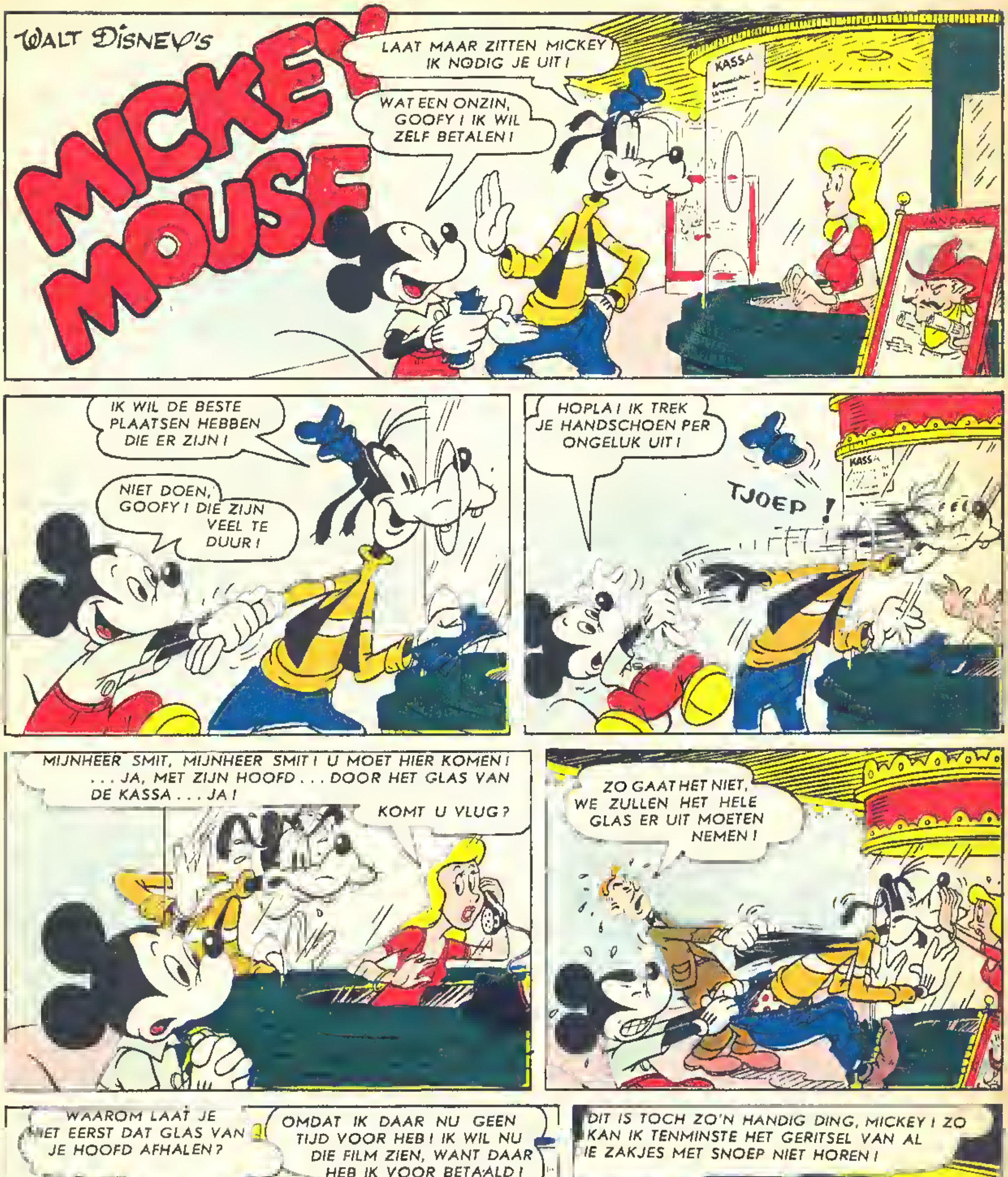
WALT DISNEY'S
MICKEY MOUSE
LAAT MAAR ZITTEN MICKEY! IK NODIG JE UIT!
WAT EEN ONZIN, GOOFY! IK WIL ZELF BETALEN!
KASSA
VANDAAG
IK WIL DE BESTE PLAATSEN HEBBEN DIE ER ZIJN!
NIET DOEN, GOOFY! DIE ZIJN VEEL TE DUUR!
HOPLA! IK TREK JE HANDSCHOEN PER ONGELUK UIT!
KASSA
TJOEP!
MIJNHEER SMIT, MIJNHEER SMIT! U MOET HIER KOMEN! ... JA, MET ZIJN HOOFD ... DOOR HET GLAS VAN DE KASSA ... JA!
KOMT U VLUG?
ZO GAAT HET NIET, WE ZULLEN HET HELE GLAS ER UIT MOETEN NEMEN!
WAAROM LAAT JE IET EERST DAT GLAS VAN JE HOOFD AFHALEN?
OMDAT IK DAAR NU GEEN TIJD VOOR HEB! IK WIL NU DIE FILM ZIEN, WANT DAAR HEB IK VOOR BETAALD!
DIT IS TOCH ZO'N HANDIG DING, MICKEY! ZO KAN IK TENMINSTE HET GERITSEL VAN AL IE ZAKJES MET SNOEP NIET HOREN!

TOM POES EN DE TOVERLEERLING

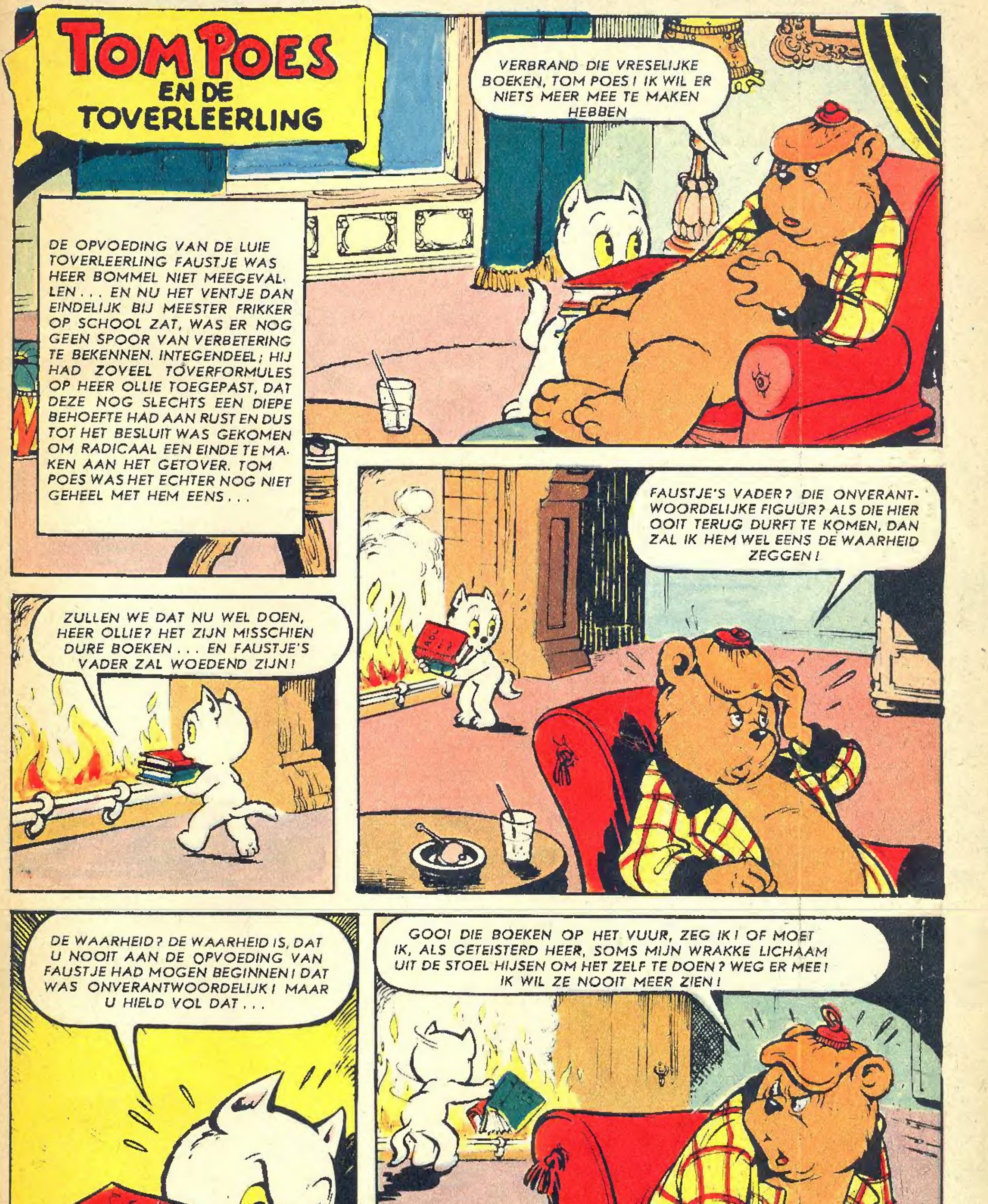

DE OPVOEDING VAN DE LUIE TOVERLEERLING FAUSTJE WAS HEER BOMMEL NIET MEEGEVALLEN . . . EN NU HET VENTJE DAN EINDELIJK BIJ MEESTER FRIKKER OP SCHOOL ZAT, WAS ER NOG GEEN SPOOR VAN VERBETERING TE BEKENNEN. INTEGENDEEL; HIJ HAD ZOVEEL TOVERFORMULES OP HEER OLLIE TOEGEPAST, DAT DEZE NOG SLECHTS EEN DIEPE BEHOEFTE HAD AAN RUST EN DUS TOT HET BESLUIT WAS GEKOMEN OM RADICAAL EEN EINDE TE MAKEN AAN HET GETOVER. TOM POES WAS HET ECHTER NOG NIET GEHEEL MET HEM EENS . . .

VERBRAND DIE VRESELIJKE BOEKEN, TOM POES! IK WIL ER NIETS MEER MEE TE MAKEN HEBBEN
ZULLEN WE DAT NU WEL DOEN, HEER OLLIE? HET ZIJN MISSCHIEN DURE BOEKEN . . . EN FAUSTJE'S VADER ZAL WOEDEND ZIJN!
FAUSTJE'S VADER? DIE ONVERANTWOORDELIJKE FIGUUR? ALS DIE HIER OOIT TERUG DURFT TE KOMEN, DAN ZAL IK HEM WEL EENS DE WAARHEID ZEGGEN!
DE WAARHEID? DE WAARHEID IS, DAT U NOOIT AAN DE OPVOEDING VAN FAUSTJE HAD MOGEN BEGINNEN! DAT WAS ONVERANTWOORDELIJK! MAAR U HIELD VOL DAT . . .
GOOI DIE BOEKEN OP HET VUUR, ZEG IK! OF MOET IK, ALS GETEISTERD HEER, SOMS MIJN WRAKKE LICHAAM UIT DE STOEL HIJSEN OM HET ZELF TE DOEN? WEG ER MEE! IK WIL ZE NOOIT MEER ZIEN!

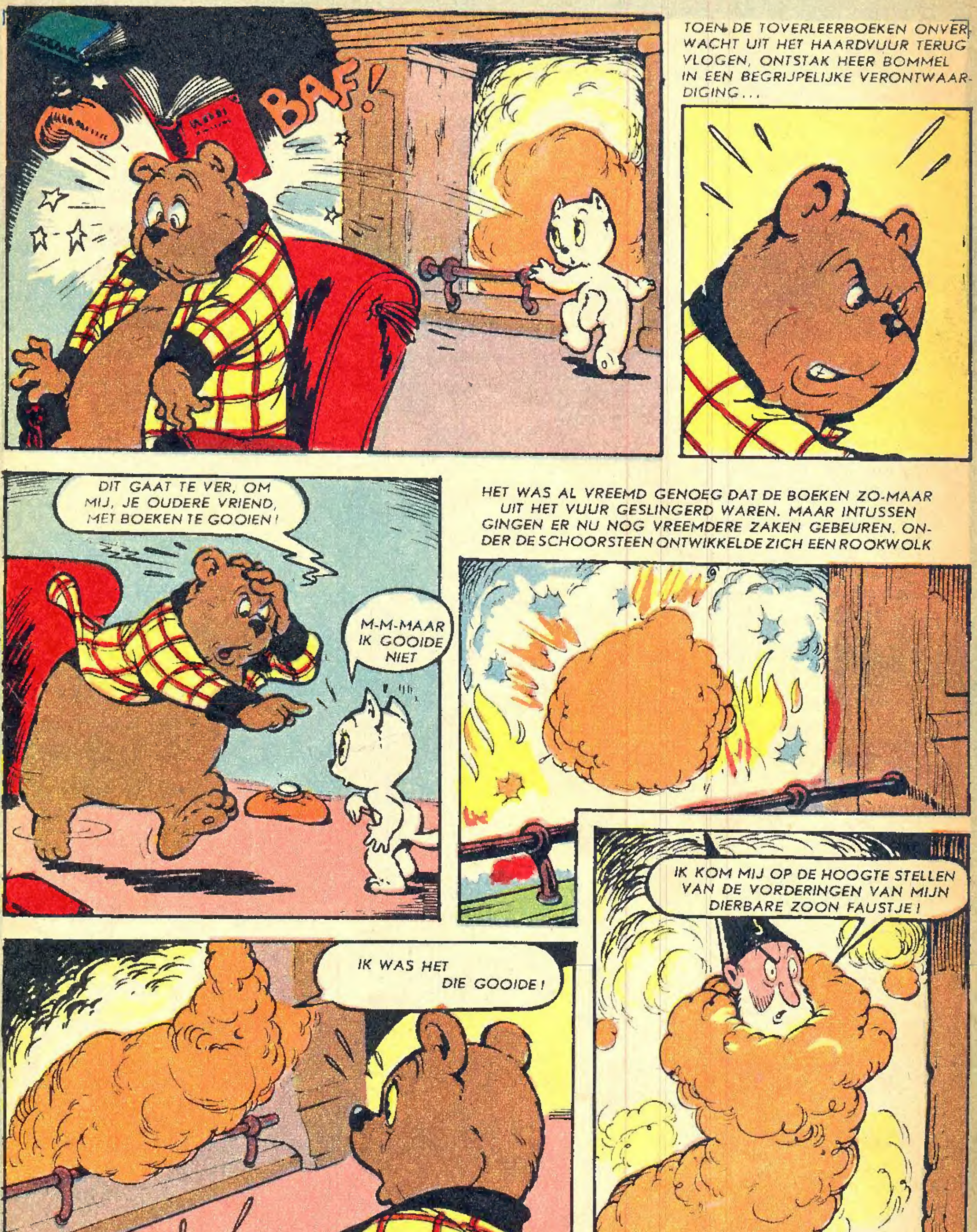

TOEN DE TOVERLEERBOEKEN ONVERWACHT UIT HET HAARDVUUR TERUG VLOGEN, ONTSTAK HEER BOMMEL IN EEN BEGRIJPELIJKE VERONTWAARDIGING...

BAF!
DIT GAAT TE VER, OM MIJ, JE OUDERE VRIEND, MET BOEKEN TE GOOIEN!
M-M-MAAR IK GOOIDE NIET

HET WAS AL VREEMD GENOEG DAT DE BOEKEN ZO-MAAR UIT HET VUUR GESLINGERD WAREN. MAAR INTUSSEN GINGEN ER NU NOG VREEMDERE ZAKEN GEBEUREN. ONDER DE SCHOORSTEEN ONTWIKKELDE ZICH EEN ROOKWOLK

IK KOM MIJ OP DE HOOGTE STELLEN VAN DE VORDERINGEN VAN MIJN DIERBARE ZOON FAUSTJE!
IK WAS HET DIE GOOIDE!

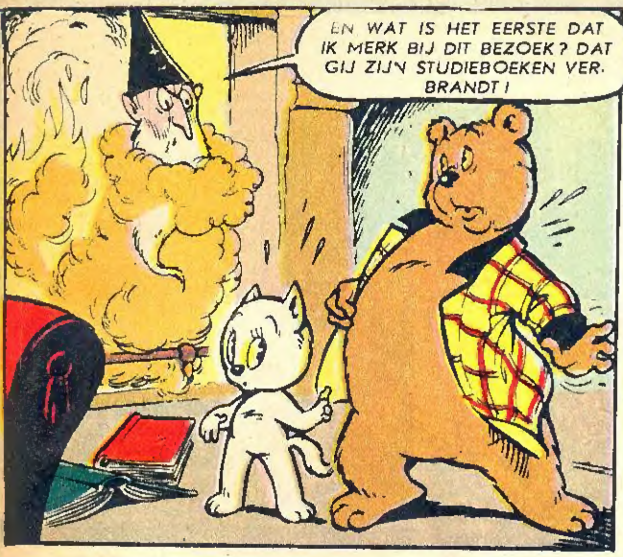
EN WAT IS HET EERSTE DAT IK MERK BIJ DIT BEZOEK? DAT GIJ ZIJN STUDIEBOEKEN VERBRANDT!

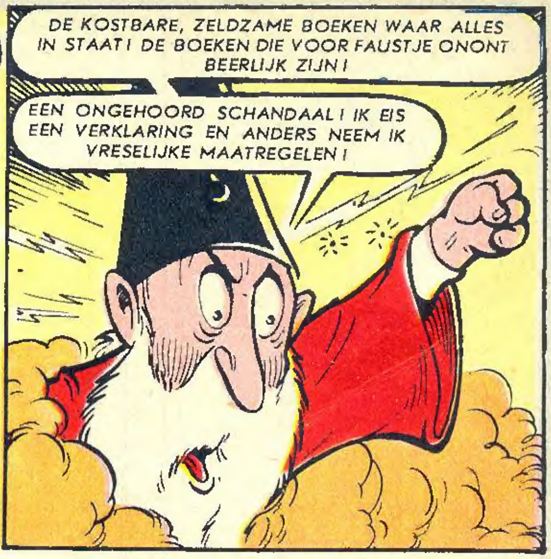
DE KOSTBARE, ZELDZAME BOEKEN WAAR ALLES IN STAAT! DE BOEKEN DIE VOOR FAUSTJE ONONTBEERLIJK ZIJN!
EEN ONGEHOORD SCHANDAAL! IK EIS EEN VERKLARING EN ANDERS NEEM IK VRESELIJKE MAATREGELEN!

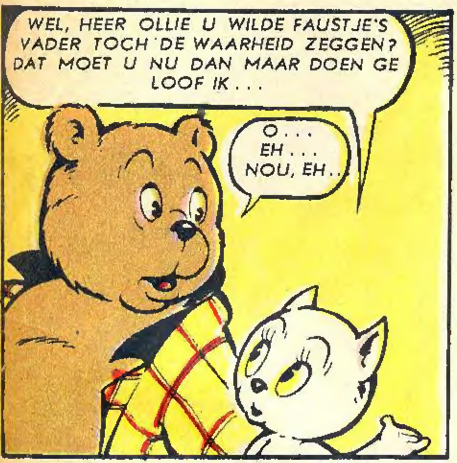
WEL, HEER OLLIE U WILDE FAUSTJE'S VADER TOCH DE WAARHEID ZEGGEN? DAT MOET U NU DAN MAAR DOEN GELOOF IK...
O... EH... NOU, EH..

FAUSTJE'S VADER LEEK EEN TOVENAAR WAARMEE NIET TE SPOTTEN VALT EN TEGENOVER ZIJN DREIGENDE BLIK VIEL HET HEER BOMMEL MOEILIJK OM DE ZAKEN DUIDELIJK EN HELDER UITEEN TE ZETTEN...

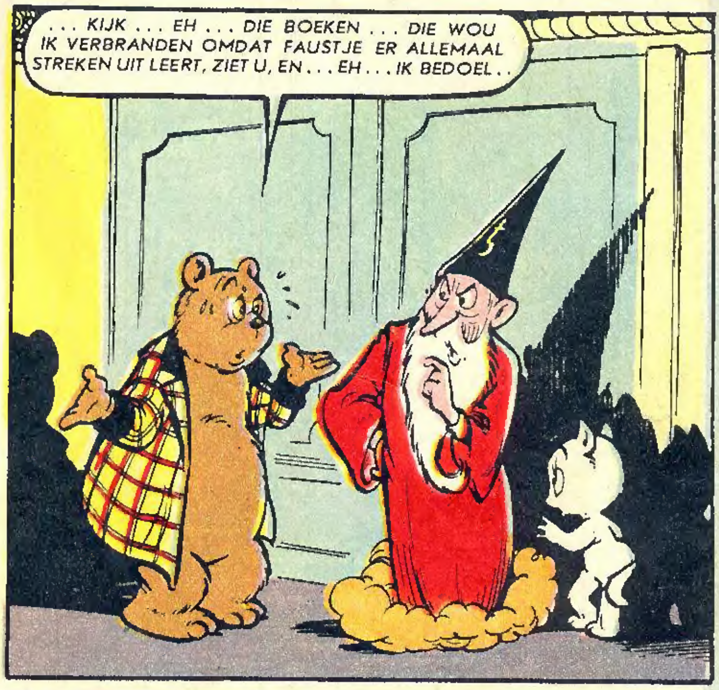
... KIJK ... EH ... DIE BOEKEN ... DIE WOU IK VERBRANDEN OMDAT FAUSTJE ER ALLEMAAL STREKEN UIT LEERT, ZIET U, EN ... EH ... IK BEDOEL..

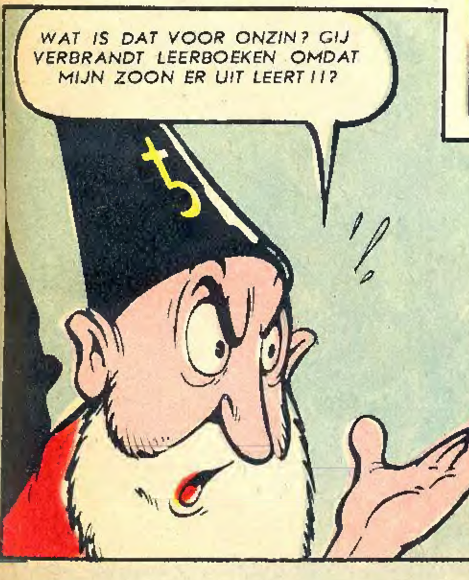
WAT IS DAT VOOR ONZIN? GIJ VERBRANDT LEERBOEKEN OMDAT MIJN ZOON ER UIT LEERT!!?

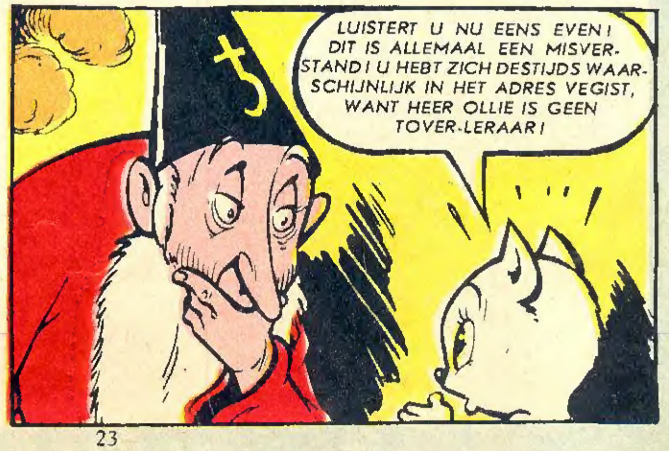
LUISTERT U NU EENS EVEN! DIT IS ALLEMAAL EEN MISVERSTAND! U HEBT ZICH DESTIJDS WAARSCHIJNLIJK IN HET ADRES VEGIST, WANT HEER OLLIE IS GEEN TOVER-LERAAR!

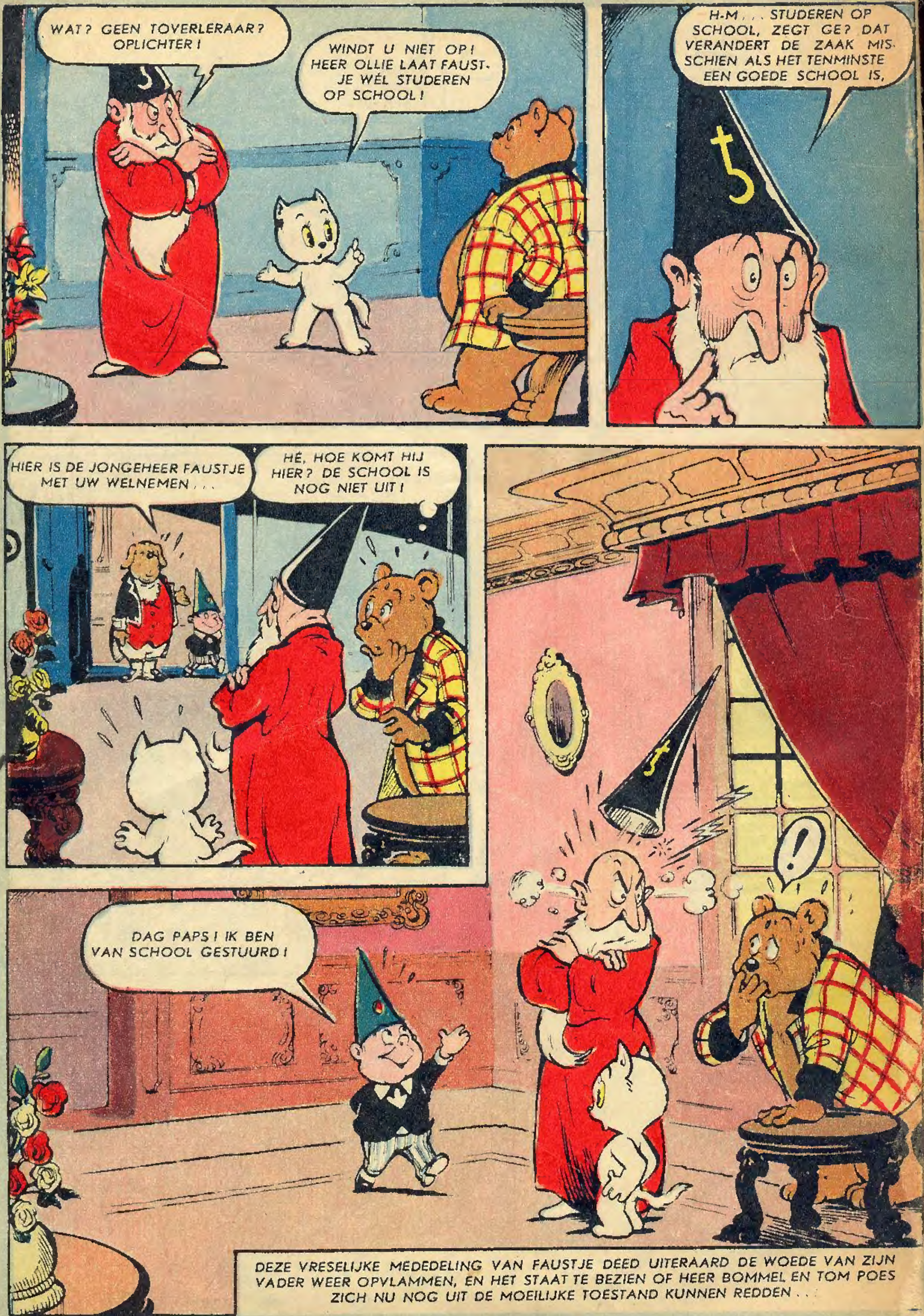
WAT? GEEN TOVERLERAAR? OPLICHTER!
WINDT U NIET OP! HEER OLLIE LAAT FAUSTJE WÉL STUDEREN OP SCHOOL!
H-M . . . STUDEREN OP SCHOOL, ZEGT GE? DAT VERANDERT DE ZAAK MISSCHIEN ALS HET TENMINSTE EEN GOEDE SCHOOL IS,
HIER IS DE JONGEHEER FAUSTJE MET UW WELNEMEN . . .
HÉ, HOE KOMT HIJ HIER? DE SCHOOL IS NOG NIET UIT!
DAG PAPS! IK BEN VAN SCHOOL GESTUURD!
!
DEZE VRESELIJKE MEDEDELING VAN FAUSTJE DEED UITERAARD DE WOEDE VAN ZIJN VADER WEER OPVLAMMEN, EN HET STAAT TE BEZIEN OF HEER BOMMEL EN TOM POES ZICH NU NOG UIT DE MOEILIJKE TOESTAND KUNNEN REDDEN . . .